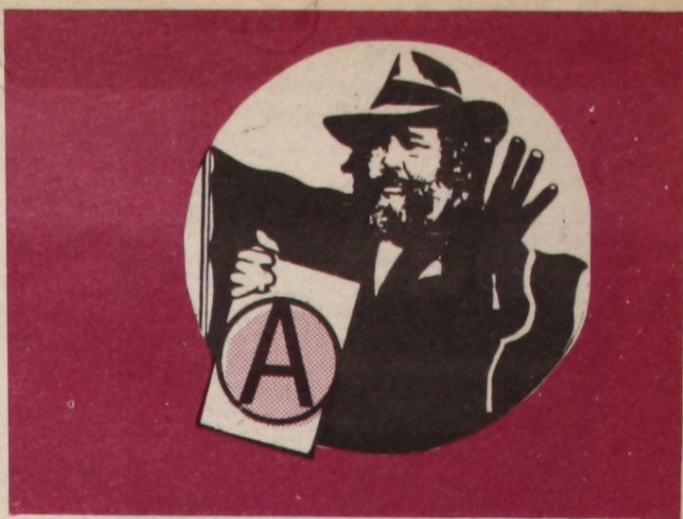

ΑΡΕΝΑ

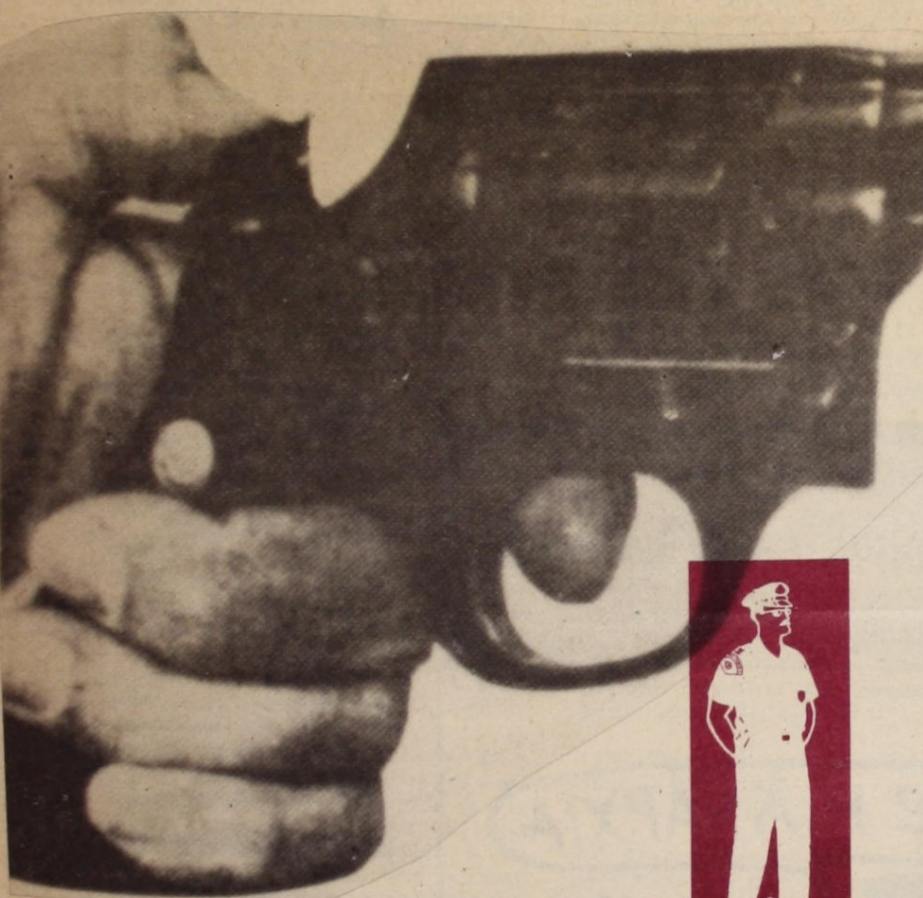
ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΟΡΓΑΝΩΣΤΕ ΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΒΙΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ!

ΔΡΧ. 40

ΤΕΥΧΟΣ 4, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ '84

ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΑ ΚΑΤΟΧΗΣ στο κέντρο της πόλης! Τα Ένοπλα Σώματα του κράτους καθήκον τους δρόμους, έτοιμα να επέλθουν Κρασιούνται την "φιλολαϊκή" κυβέρνηση...
Όχι, δεν πρόκειται να κάποιον τριτοκοσμικό όπου ο κακός άρχοντας του λαού του. Η εφημερίδα, συντρίψτε κάθε μορφή αντανάκλασης φαινόμενο αυτό είναι η πόλη όπου η αστυνομία στους δρόμους, στους δρόμους!
Όπως καμιά δυτική ή ανατολική πολιτευτική, δε

κρύψει απ' το προλεταριάτο τους μηχανισμούς καταστολής της, έτσι και η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δεν κατάφερε να κρατήσει το φιλολαϊκό προσωπείο της για όλη την τετράχρονη θητεία της.
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΠΙΑ κάνει φανερό σε όλους πως είναι κυβέρνηση του κεφαλαίου, η κυβέρνηση της φασιστικής καταστολής και του τρόμου. Πως είναι μια κυβέρνηση που έχει ανάγκη από την διαρκή ΣΤΑΘΜΕΥΣΗ των ΜΕΑ στα κεντρικά σημεία της πόλης, η κυβέρνηση που ετοιμάζεται να αντιμετωπίσει τον λαϊκό πόλεμο που ο απόηχός του φτάει στα αυτιά του κάθε υπουργικού και κοινοβουλευτικού συμβούλιου των αφενών της κοινωνίας μας.
Αντιεξουσιαστικά ο ΠΑΣΟΚ μιλάει για κάποια κοινωνικά όργανα με υπερβάλλοντα λόγια. Για τον λόγο οι αναρχικοί μιλάμε για ένα

σύστημα και μια κυβέρνηση που έχουν κατεβάσει τα Ένοπλα Σώματά τους στους δρόμους.
Αξιότιμοι κύριοι, που σαν τιμή σας ορίζετε την υπεράσπιση του χρήματος και της εξουσίας που βρίσκεται αλήθεια η διαφορά ανάμεσα σε ένα τανκ και σε μια κλούβα που σταθμεύει στον εσωτερικό, μυστικό κόσμο της 40 γυαλισμένα περίστροφα και 400 σφαίρες; Πού έγκειται αλήθεια η διαφορά των ρόλων ανάμεσα στα τανκς της χούντας και στους σημερινούς ένοπλους υπερασπιστές της Δημοκρατίας του Κεφαλαίου; Ποιους ετοιμάζονται να πολεμήσουν οι δυνάμεις αυτές της καταστολής;
Σύντροφοι προλεταριοί!
● Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ "μάζεται" στις κεντρικές πλατείες στεγνώνοντας και το τελευταίο δάκρυ του

πιο αλλοτριωμένου πολίτη για το "δύσκολο έργο" της.
● ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΣΥΝΕΡΓΟΥΝ στο ρόλο της εξουσίας, που δεν είναι άλλος παρά ο αφανισμός της ελευθερίας και της αυτοβουλίας του προλεταριάτου. Κι αυτό, γιατί είναι οι γνήσιοι κληρονόμοι και εκφραστές του πιο απάνθρωπου θεσμού που λέγεται κράτος.
● ΟΙ "ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ" δεν τολμούν να αρθρώσουν την αλήθεια, αφού κι αυτές δεν είναι άλλο τίποτα παρά τα "νόθα παιδιά" (διάβαζε: τα παραρτήματα) ενός συστήματος που παλεύουν για τη εξυγίανσή του!..
★ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΙ, άνθρωποι που ζείτε καταναγκαστικά κάτω από τους νόμους του κεφαλαίου!
συνέχεια στη σελίδα 7

Η ΑΡΕΝΑ
Μηνιαία εφημερίδα για την αντιεξουσιαστική
Θεωρία και Δράση
ΕΚΔΟΤΗΣ, Υπεύθυνος Τυπογραφείου:
Γιώργος Χάμπας, Ξανθίπου 63, 155 61 ΑΘΗΝΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Μάνος Σουμπασάκης, Καμπάνη 6,
Κάτω Πατήσια
ΣΥΝΤΑΞΗ, ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ: Τηλ. 86.23.506
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΤΑΓΕΣ, ΑΔΑΛΟΓΡΑΦΙΑ:
ΑΡΕΝΑ, Γιώργος Χάμπας, Πόστ Ρεστάντ 155 01,
ΑΘΗΝΑ
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ: Για 12 τεύχη, 500 δρχ., Ενίσχυσης:
1000 δρχ.

Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗΣ ΑΝΑΡΧΙΚΗΣ
ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗΣ ΣΤΗ ΒΟΡΕΙΑ ΕΛΛΑΔΑ ΑΡΧΙΣΕ

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΝΕΩΝ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Και να που η ιδέα της Συνδιάσκεψης ξέφυγε πια απ' τα μυαλά κάποιων ανθρώπων κι άρχισε να παίρνει σάρκα και οστά.

Οι σύντροφοι/φίσιες απ' τις ομάδες της Θεσσαλονίκης ανταποκρινόμενοι στο κάλεσμα της Κολλεκτίβας μας για την οργάνωση μιας Πανελλαδικής Αναρχικής Συνδιάσκεψης —και μετά από τις προσωπικές συναντήσεις που είχαμε μαζί τους και την έκθεση των πρώτων σκέψεών μας πάνω στα ζητήματα της οργάνωσής της— ξεκίνησαν με ταχύτητα για την πραγμάτωσή της.

Έτσι την Τρίτη, 29 Γενάρη, συναντήθηκαν σε αίθουσα του Πανεπιστημίου της Θεσσαλονίκης 50 περίπου άτομα για να συζητήσουν όλοι μαζί αφ' ενός για την Συνδιάσκεψη και αφ' ετέρου να ξεκινήσουν με το θέμα της οργανωτικής συγκροτήσής της. Ο βασικότερος προβληματισμός της συζήτησης μπήκε ως προς την αναγκαιότητα της Συνδιάσκεψης και τις διαθέσεις που υπάρχουν στον καθένα που θα συμμετάσχει στην πορεία για την οργάνωσή της.

Για τα ζητήματα αυτά αποφασίστηκε να γραφτούν μερικά μικρά κείμενα —έτσι ώστε να αποκρυσταλωθούν και κάποιες σκέψεις—, τα οποία μάλιστα θα παρουσιαστούν σε συζήτηση που θα γίνει αυτές τις μέρες.

Απ' αυτή την πρώτη συνάντηση συγκροτήθηκε και μια προσωρινή Συντονιστική Επιτροπή Βόρειας Ελλάδας, που απαρτίζεται μέχρι στιγμής απ' τις 3 ομάδες της Θεσσαλονίκης. Η Προσωρινή αυτή Σ.Ε.Β.Ε ξεκίνησε ήδη τις επαφές της με ομάδες απ' την υπόλοιπη Β.Ελλάδα, έτσι ώστε σε σύντομο χρονικό διάστημα να συγκροτηθεί η τελική Συντονιστική Επιτροπή.

Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΝΕΩΝ ξεκίνησε εδώ και καιρό —παράλληλα με τις υπόλοιπες δραστηριότητες της— μια θεωρητική δουλειά γύρω από σύγχρονα θέματα και προβλήματα σκοπεύοντας μελλοντικά να εκδώσει τα αποτελέσματα και τα συμπεράσματα της εργασίας αυτής σε μπροσούρες που θα κυκλοφορήσουν σ' όλη την Ελλάδα. Στο εσωτερικό της ομάδας έχουν αρχίσει να γίνονται και κύκλοι συζητήσεων που η πρώτη ενότητά τους περιλαμβάνει τα ακόλουθα θέματα:

- A) Η φύση και ο χαρακτήρας του ελληνικού καπιταλισμού.
B) Οι τάξεις και οι ιδεολογίες τους στην σημερινή ελληνική κοινωνία.
Γ) Το σύγχρονο Κράτος και η θέση του στην σημερινή κοινωνική πραγματικότητα.
Δ) Αναρχισμός-Αναρχία
Οι μπροσούρες που δουλεύει η Α.Ο.Ν. έχουν χωριστεί σε δύο σειρές:

ΣΕΙΡΑ ΠΡΩΤΗ

- 1. Το πρόβλημα της Υγείας.
2. Ναρκωτικά.
3. Διασκέδαση-ψυχαγωγία.
4. Φυλακές
5. Βάσεις-Πυρηνικά
6. Πολεμική βιομηχανία
7. Στρατός.
8. Εκλογές.
9. Αθλητισμός (ιδεολογική κυριαρχία -ΠΑΕ-Κέρδη)
10. Εκπαίδευση.
11. Αναρχικοί και οργάνωση.
12. Τι είναι οι πολυεθνικές εταιρίες και τα μονοπώλια.
13. Φοιτητικό κίνημα -Πανεπιστήμιο.
14. Ελληνο-Τουρκική Διαμάχη-Κύπρος.
15. Ανεργία - προβληματικές.
16. Σύγχρονη καπιταλιστική οικογένεια.

ΣΕΙΡΑ ΔΕΥΤΕΡΗ

- 1. Σπουδή για την πολεοδομία της Θεσσαλονίκης.
2. Θέσεις πάνω στην τρομοκρατία και την βία.
3. Επιστήμη και καπιταλισμός.
4. Το σύγχρονο συνδικαλιστικό κίνημα στην Ελλάδα.
5. Κοινωνικοποίηση—άρθρο 4.
6. Ε.Ο.Κ.—η σημερινή κατάσταση του ελληνικού καπιταλισμού.
7. Το σύγχρονο κράτος— Φύση και Δομή.
8. Η ιστορία του ελληνικού αναρχικού κινήματος.
9. Εφημερίδες—Περιοδικά—Αστικός τύπος.
10. Τ.Ε.Ι.
11. Τουρκία— ανάλυση, πληροφόρηση.
12. Βουλγαρία—ανάλυση, πληροφόρηση.
13. Τι είναι ο αναρχισμός (προπαγανδιστικό κείμενο).
14. Πληροφορίες πάνω στην σημερινή δράση των αναρχικών.
15. Κ.Αφρική—ο ρόλος των εθνικοαπελευθερωτικών κινήσεων και η σύγκρουση ΗΠΑ-ΕΣΣΔ.
16. Νικαράγουα-Ελ Σαλβαδόρ.
17. ΚΚΕ (ο σημερινός του ρόλος).
Όποιος σύντροφος /φίσις θα ήθελε να βοηθήσει αυτή την προσπάθεια της ΑΟΝ μπορεί να στείλει γλικό ή πληροφορίες στην διεύθυνση της εφημερίδας μας με την ένδειξη "για την ΑΟΝ", ε/φ Γιώργος Χάμπας—π.ο.σ.τ. ρεστάντ 15501, Χολαργός, Αθήνα, ή να επικοινωνήσει στο τηλέφωνο της εφημερίδας: 86.23.506.

ΜΑΡΟΥΣΙ

Η Αναρχική Πρωτοβουλία Μαρουσιού βγαίνει κάθε Σάββατο μετά τις 11π.μ και μέχρι τις 1μ.μ στο σταθμό του ηλεκτρικού. Όποιος/όποια ενδιαφέρεται να τους συναντήσει στο χώρο που πωλάνε βιβλία και περιοδικά του χώρου μας.
...μικρές πράξεις...
...λεγχο του χώρου...
...τις εφαρμογές της...
...της άμεσων προβλημάτων...
...τήρησης των μέσων και...
...των της παραγωγής, και...
...ΚΗΦΙΣΙΑ...
...ερνά από το κέρδος και π...
...δου μπρος στα δημιουργη...
...Ομάδα της Κηφισ...
...νικη στράτευση των προ...
...είναι κάθε Κυριακή πρωί...
...ου παράγονται.
...ό της συνοικίας τους.
...ργάτης ρωτάει τον αξωματικό...
...εοια θέλει να γνωρίσει...
...όλοι στρατιωτικοί λόγω του...
...μπορεί να τους συ...
...πορευοι όλοι τον ίδιο μισθό.
...Αν αγοράσει και...
...η περιοδικό θα...
...Και τώρα φωνάχτε όλοι οι...
...στρατιώτ...
...α οικονομικά της...
...να", δυνατά και καθαρά.
...Οι αιδηροδρομικοί παρέμειναν τελείως α

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ

Το 4ο τεύχος της ΑΡΕΝΑΣ κυκλοφορεί μόλις δύο βδομάδες μετά το 3ο Νούμερο. Κι αυτό γιατί στόχος μας είναι να κυκλοφορούμε στις αρχές κι όχι στα τέλη του κάθε μήνα.

Έτσι αποφασίσαμε να κυκλοφορήσουμε ένα οκτασέλιδο τεύχος στα μέσα φλεβάρη κι απ' τον Μάρτη να ξεκινήσουμε πάλι κανονικά. Ελπίζουμε οι σύντροφοι/φίσιες κι οι φίλοι/λες της εφημερίδας να καταλαβαίνουν τις δυσκολίες της έκδοσης, καθώς και το γεγονός ότι η τιμή της ΑΡΕΝΑΣ παρέμεινε 40 δρχ., έτσι ώστε να ξεπεραστεί το πρόβλημα του μειωμένου χρόνου πώλησης της εφημερίδας.

Από το επόμενο φύλλο, το πρώτο οκτασέλιδο της ΑΡΕΝΑΣ θα διατηρήσει την συνηθισμένη του μορφή, ενώ το δεύτερο θα διαμορφωθεί σε ΑΡΕΝΑ—ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ όπου θα δημοσιεύονται μακροσκελή κείμενα και αναλύσεις πάνω σε ζητήματα που απασχολούν έντονα τον αντιεξουσιαστικό—αναρχικό χώρο, κείμενα σχετικά με τη Θεωρία, τη Δράση, την Προπαγάνδα και την Οργάνωση.

Και μέχρι τότε η αναρχική αλληλεγγύη σας στην προσπάθεια που γίνεται ως εκφραστεί με κάθε μέσο...!

ΚΟΛΛΕΚΤΙΒΑ ΑΡΕΝΑ

ΓΑΛΑΤΣΙ

Μετά από μια μικρή περίοδο απραξίας η ομάδα που υπάρχει εδώ και δύο χρόνια στο Γαλάτσι εμφανίζεται ξανά όχι σαν "ΟΜΑΔΑ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ", αλλά σαν "Αντιεξουσιαστική Ομάδα Χωρίς Όρια". Το νέο όνομα ανταποκρίνεται σε μια σειρά διεργασιών και νέων προσανατολισμών που έχουν μπει στην ΟΜΑΔΑ, έτσι ώστε να ξεφύγει απ' την κρίση που είχε παρουσιαστεί. Ένα ταμπλό για την RAF και την παγκόσμια

κρατική καταστολή στο Γαλάτσι καθώς και ταμπλό πάνω σε μαθητικά ζητήματα στο 1ο Λύκειο της Γκράβας είναι οι πρώτες δραστηριότητες της Ομάδας. Παράλληλα ετοιμάζεται το 2ο φύλλο του "ΧΩΡΙΣ ΟΡΙΑ".

Για όποιον ενδιαφέρεται να επικοινωνήσει με την Ομάδα, να στείλει οικονομική βοήθεια ή κείμενα, υπάρχει η διεύθυνση: Μελετέας Βαγγέλης, Κουντουριώτου 60, Γαλάτσι.

ΧΩΡΙΣ ΟΡΙΑ

ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ

Συμμαθητή—Συμμαθήτρια!

Στις μέρες μας μπαίνουν βασικά προβλήματα πάνω στο θέμα του μαθήματος και της διδασκαλίας. Δεν πρέπει να ρωτάμε μόνο αν το μάθημα γίνεται σωστά, αλλά αν αξίζει κι όλας. Εκπληρώνει μήπως κάποιο σκοπό; Ή μήπως απ' ότι δείχνει η καθημερινή πραγματικότητα, το σχολικό μάθημα κι η διδασκαλία του ασκούν λίγη επίδραση στην μετέπειτα επαγγελματική ζωή καθώς και στη ζωή του ατόμου σαν πολίτης; Γιατί σαν μαθητές/τριες να αντιμετωπίζομαστε σαν αντικείμενα που χρειάζονται μια τέτοια καθοδήγηση σ' όποια κοινωνία κι αν είναι αυτή; Μήπως τελικά η εμπειρική γνώση κι η επαφή με την άμεση πραγματικότητα είναι η εναλλακτική λύση; Ο παράγοντας που θα ξυπνήσει την αναγκαία επιθυμία του ατόμου για γνώση και θα την στρέψει στο δρόμο της δημιουργικότητας. Ενάντια στο πνεύμα της ρουτινιαρικής μεταφοράς γνώσης που γεννημένη μέσα στη δεισιδαιμονία, την παθητικότητα και την δειλία υπήρξε σ' όλους τους καιρούς ο στυλοβάτης της καταπίεσης. Ενάντια στην "προοδευτική" εκπαίδευση που είναι αποτέλεσμα της κοινωνικής κρίσης και της αναγκαιότητας κάθε εκμεταλλευτικού συστήματος για την διαίωσή του κάτω όμως από ένα πιο σύγχρονο πρόσωπο καταπίεσης.

Έτσι λοιπόν περνώντας στην ουσία, δηλαδή στην ελεύθερη επιλογή που δεν σημαίνει ανεξέλεγκτη συμπεριφορά, αλλά απάντηση στην πραγματικότητα, θα αντισταθούμε στη σημερινή αυταρχικότητα της μάθησης. Επειδή η καταπίεση του συστήματος στον τεχνικό πολιτισμό είναι καθολική και αδιάλλακτη, πρέπει να προστατευτούμε απ' αυτόν τον αυταρχισμό αν θέλουμε να μην εξαφανιστεί ο αυθορμητισμός και η ατομική πρωτοβουλία απ' αυτόν τον κόσμο.

Για την ίδια την αξία της εμπειρικής γνώσης, για τα Σχολεία του Δρόμου, για το ξεκίνημα και την ουσιαστική συμβολή στην ανερχόμενη Κοινωνική Επανάσταση.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΗ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ
ΜΑΘΗΤΩΝ ΧΟΛΑΡΓΟΥ

αφισά που κυκλοφορήσε από την
Αναρχική Ομάδα Νέων Θεσ/νίκης
για την ενίσχυση της

και επισκέψεις Λεπέν για να ενεργοποιηθούμε; Θα ήταν καθαρή σχιζοφρένεια αν έβγαине κανείς να το ισχυριστεί. Εμείς είμαστε αντίθετοι με την λογική της αδράνειας και της παραίτησης. Τα Πολυτεχνεία κι ο Λεπέν ως περσόνας στην ιστορία πια. Δεν θέλουμε να καταντήσουμε σαν εκείνους τους γραφικούς τύπους των καφετειών και των πάμπ που η παραίτηση και ο εφησυχασμός τους έχει κάνει συντηρητικούς, ρομποτοποιημένα άτομα που τρώνε, κοιμούνται και καταναλώνουν κουλουτούρα. Πιστεύουμε πως πρέπει να γίνει μια νέα αρχή. Να γίνουμε πρώτα απλοί, ανήσυχτοι, καλοπροαίρετοι. Να πετάξουμε από μέσα μας κάθε προκατάληψη του παρελθόντος. Να αρχίσουμε να συγκρουόμαστε καθημερινά με το παλιό, να ψάχνουμε για το νέο να δημιουργούμε κάθε φορά νέες προοπτικές για αντιεξουσιαστικό αγώνα και δράση. Να δημιουργούμε παντού εστίες αντίστασης ενάντια σ' αυτόν τον κόσμο που εμπορευματοποιεί και τον πλάστού θεάματος. Να συζητούμε μεταξύ μας, να ξεπεράσουμε παλιές διαφορές και λάθη, να κριτικάρουμε τον εαυτό μας και την δράση μας. Πάνω σ' αυτές τις βάσεις, εμείς σαν ομάδα προτείνουμε μια συνάντηση (και όσες χρειαστούν) αντιεξουσιαστικών και αναρχικών ομάδων κι εντύπων με στόχους την γνωριμία κι επικοινωνία μεταξύ μας και την κοινή δράση με συζητήσεις, εκδηλώσεις, συναυλίες κλπ.

Λοιπόν τι θα γίνει; Θα δούμε μερικά πράγματα απ' την αρχή ή θα αφεθούμε έτσι παθητικά στην πλήξη και την μίζερια μας; Ας κάνουμε κάτι εδώ και τώρα πριν είναι αργά για μας.

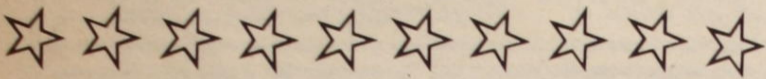
ΟΜΑΔΑ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΩΝ
ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ

ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ
ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ

Δεν θα αναφερθούμε εδώ σε βαθυστόχαστες αναλύσεις για την πολιτικοκοινωνική κατάσταση σήμερα. Απλά μερικές διαπιστώσεις θα κάνουμε και μερικές προτάσεις που θα θέλαμε να μη μείνουν μόνο προτάσεις. Με τα γεγονότα του τελευταίου καιρού (Εξάρχεια, Πολυτεχνείο, Καραβελ) νομίζαμε πως κάτι άρχισε να κινείται σ' αυτόν τον περιβόητο "χώρο" και μεις τουλάχιστον ελπίζαμε σ' ένα κάποιο νέο ξεκίνημα σε νέες βάσεις και προοπτικές. Όμως τα όνειρά μας αυτά εξανεμίστηκαν όπως εξανεμίστηκε κι η τελευταία μυρουδιά απ' τις καμένες κουρτίνες του Καραβελ. Στοιβαχτήκαμε πάλι σ' αγαπημένα μας καφενεία και πάμπ κι αρχίσαμε πάλι να καταναλώνομαστε σε λόγους και λόγους, προφασιζόμενοι τις πολιτικοκοινωνικές παρακμές της εποχής μας, έτσι για να δικαιολογήσουμε την αδράνειά μας. Παραιτηθήκαμε από κάθε τι και περιμένουμε από άλλους να κάνουν πράξη τις επιθυμίες κι ανάγκες μας. Αυτή είναι η σημερινή αλήθεια. Δεν μπορούμε να μιλάμε για ύπαρξη χώρου, για κοινωνικό κίνημα κι άλλα ηχηρά παρόμοια. Γιατί χώρος σημαίνει συγκεκριμένες κοινωνικές σχέσεις μεταξύ των ατόμων που τον αποτελούν και κάποιο σύνολο δραστηριοτήτων σε κάθε κοινωνικό επίπεδο. Κι αυτό χρειάζεται οργάνωση, συλλογικότητα, ευθύνη, δουλειά και προσπάθεια. Σήμερα όμως τίποτα απ' όλα αυτά δεν φαίνεται να παίρνει ζωή. Εκτός από μερικές περιπτώσεις ομάδων κι εντύπων, το μεγάλο κομμάτι του αντιεξουσιαστικού και αναρχικού χώρου είναι αδρανολοποιημένο. Μήπως θα έπρεπε να είχαμε κάθε τόσο επέταους Πολυτεχνείου

ΕΝ ΣΥΝΤΟΜΙΑ

η πορεία για συμπαράσταση στην RAF

Πανκς, τραβεστί και αναρχικοί κίνη την Αθήνα.

Έτσι περιγράφουν τα επεισόδια από την πορεία για υποστήριξη στη RAF οι εφημερίδες Ακρόπολη και Απογευματινή. Τι άλλο βέβαια μπορείς να περιμένεις να γράφουν κάποιες αστικές φυλλάδες για μια πορεία αναρχικών. Έτσι αρχίζει και το άρθρο του ο αρθρογράφος του Ριζοσπάστη, που έχει επίσης νοσηρή φαντασία. Άλλωστε όλοι γνωρίζουμε τι υφίστανται οι ομοφυλόφιλοι στις ανατολικές χώρες, εξαιτίας της "προλεταριακής ηθικής" των εκεί κρατικών γουρουνιών.

Πέρα όμως από τις προβοκατόρικες περιγραφές των εφημερίδων, που παρουσιάζουν τους αναρχικούς σαν "ανώμαλα άτομα", που τα σπάνε χωρίς λόγο, με το μαχαίρι στα δόντια και τη μολότωφ στην τσέπη, είχαμε πάλι το φαινόμενο μιας πορείας που δεν χρειάστηκε να την προβοκάρουν οι αστικές φυλλάδες, μιας κι εμείς οι "αναρχικοί" το καταφέραμε από μόνοι μας.

Μιας πορείας, σαν κι αυτές που γίνονται τόσα χρόνια τώρα, και που κάποιοι θερμόαιμοι σπάνε κάποια τράπεζα για ξέσπασμα. Το αποτέλεσμα είναι κάθε φορά να μας κυνηγήσουν τα ΜΑΤ, να συλληφθεί κάποιος σύντροφος, και οι απ' έξω να τρέχουν σε δίκες και πορείες συμπαράστασης.

Αυτό ο καιρός έχει περάσει για τα καλά, και όσοι αρέσκονται να κάνουν "κοινωνική παρέμβαση" με πέντε οροφράγματα στη Σόλωνος, μια σπασμένη βιτρίνα και την μικρή φλόγα μιας μολότωφ έχουν έλλειψη φαντασίας απ' τη μια, ενώ από τη άλλη είναι ακούσιοι αυτοουργοί της εικό-

νας που θέλει το κράτος να δείχνουμε στον κόσμο.

Γιατί, πέρα από το "θέαμα" που προσφέραμε στη Σόλωνος, ούτε τους αγωνιστές της RAF βοηθήσαμε, ούτε και δώσαμε έστω και την παραμικρή ώθηση για την ανάπτυξη του αναρχικού κινήματος στην Ελλάδα. Και αυτό γιατί η παρέμβαση και η προπαγάνδα μας, είτε σαν άτομα είτε σαν ομάδες είναι ασυνεχής και ανοργάνωτη, άρα ανεπαρκής.

Δεν είναι εύκολο βέβαια να αφορίσεις τις βίαιες πράξεις αντίδρασης, αλλά εκ των πραγμάτων αναγκάζονται να το κάνουν, αν αυτές, όπως και οποιοδήποτε άλλη μέθοδος δράσης δεν συνοδεύεται από την δημοσιοποίηση της λογικής της και την προπαγάνδη των θέσεων και των ιδεών της. Και αυτή την εποχή μας λείπει η συνεχής προπαγάνδη και η οικοδόμηση αναρχικών ομάδων με σωστές βάσεις σε κάθε κοινωνικό χώρο. Δεν επιτρέπεται να κλαιγόμαστε ότι δεν μας πλησιάζει ο κόσμος, όταν εμείς δεν κάνουμε καμιά προσπάθεια γι αυτό.

Όσο για τους συντρόφους που τα σπάνε, κατανοούμε τα απωθημένα που τους δημιουργεί αυτή η κοινωνία - όπως και σε μας - αλλά αυτό δεν είναι δικαιολογία. Άλλωστε το να υψώνεις τη μαύρη σημαία δεν σημαίνει αυτόματα ότι μπορείς να τα σπας με κάθε πρόφαση, χωρίς να δικαιολογείς και πολιτικά την πράξη σου, δηλ. να είσαι σε θέση να την υπερασπίσεις. Αν για κάποιους η αναρχία είναι η πρόφαση για εκτόνωση, το λέμε ξεκάθαρα, υπάρχουν και οι σημαίες των ποδοσφαιρικών ομάδων.

Νίκος

η καραμελα της ειρηνής

Με την υπόθεση της ειρηνούλας αξίζει ν' ασχοληθεί κάποιος, στο βαθμό που βλέπει ότι το τράπουλα που έχουν στήσει οι μιλιταριστές στις πλάτες των λαών έχει πέντε άσσους!!

Παρατηρώντας κάποιος τι γίνεται γύρω του θα αισθανθεί κρεττίνος ακούγοντας τους μιλιταριστές να μιλάνε για ειρήνη. Είναι ανάξιο λόγου να μιλήσουμε για παράλληλους εξοπλισμούς και ανοιχτές εστίες πολέμων. Όποιος δεν καταλαβαίνει γιατί γίνονται αυτά τότε σίγουρα δεν ξέρει που πατά και που πηγαίνει. Από τη μπουρξουαζία μέχρι τη μαρξιστική-λενινιστική αριστερά και ακόμα πιο πέρα, όλοι τους έχουν βαλθεί να μας κουφάνουν με την ειρηνούλα, όλοι τη θέλουν λες και είναι η Ειρήνη του τσαγκάρη της γειτονιάς και η πρώτη ντίβα να πούμε.

Το αστείο στην υπόθεση είναι ότι πολλοί κοσμάκης κοντεύει να πειστεί ότι και καλά πρέπει να αγωνιστούμε για την ειρηνική συνύπαρξη. Μ' άλλα λόγια να διατηρηθεί το σημερινό Status quo στο πλανήτη γη, και ακόμα πιο χοντρά να ζήσουμε ειρηνικά και μίξερα μαζί με τους αστούς.

Σύντροφοι επείγει να παλέψουμε ενάντια στη στημένη υπόθεση της ειρήνης, ενάντια στους υποκριτες στρατοκράτες και τους φαρισαίους του οργανωμένου ψέμματος, ενάντια σ' αυτούς που πάνε ν' αποπροσανατολίσουν τους στόχους των κοινωνικών κινήματων και να μας την κάτσουν από πίσω. Δεν είμαστε αμοδιψείς - αμοχαρείς ή τίποτα βαμπίρ, αλλά πως να το κάνουμε, δεν είμαστε και μαλάκες ή μαζοχές να τη βρίσκουμε με την κάθε λογής εξουσία.

Σύντροφοι, παλεύουμε για να δείξουμε σ' όλους πως η ειρήνη θα πραγματοποιηθεί σε μια άλλη κοινωνία δίχως κράτος και αφεντικά, στη κοινωνία του έρωτα και της φαντασίας, στη κοινωνία της δημιουργίας, στην αυτοδιευθυνόμενη κοινωνία. Άρα, η παλεύουμε ενάντια στο οργανωμένο ψέμα ή κοιτάμε σα χαζοχαρούμενοι τους πέντε άσσους της τράπουλας, αναρωτώντας τους εαυτούς μας για το πόσους άσσους έχει μια τράπουλα ή... δεν έχει άλλο "ή".

...γιατί ειρήνη δεν είναι έλλειψη πολέμου αλλά αρετή που πηγάζει μέσα από τη δύναμη ψυχής.

(Σπινόζα πολιτεία)
Χρίστος Δασκαλάκος

3

Τα σχολεία του κρατους και οι απουσίες μας...

Το Υπουργείο Παιδείας εφαρμόζει ήδη τον νέο νόμο για την εκπαίδευση, τον αντι-309 Μεγαλόστομος δηλώσεις στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, ο φιλοκυβερνητικός τύπος ατενίζει το "φαινόμενο" της αναδιάρθρωσης της παιδείας μας με κραυγές αγαλλίασης. Η εκστρατεία των εγκεφάλων του ΠΑΣΟΚ που προσπαθούν να μας πείσουν πως "όλα πάνε καλά" στην ανώτερη παιδεία, συμβαδίζει με τις αντιδράσεις των μαθητών, ελεγχόμενες ή όχι.

Διάφορα γεγονότα από την αρχή της σχολικής χρονιάς δείχνουν την διάθεση του υπουργείου να επιβάλλει την θέληση του δια πυρός και σιδήρου.

— Η μείωση του ορίου απουσιών που έγινε πέραι - από 75 σε 50 ήταν μόνο ένα μικρό βήμα. Όσοι διανοήθηκαν να "παίξουν" με τις απουσίες, συνάντησαν την (νεκρική) ακαμψία του νόμου. Στο Τεχνικό Λύκειο Καισαριανής έγινε στα τέλη του Νοέμβρη κατάληψη από τους 280 μαθητές του, για να μην μετατεθεί ο Λυκειάρχης τους. Η Ξερή ανακοίνωση του Υ.Π. έλεγε μεταξύ άλλων πως "οι απουσίες των μαθητών από την κατάληψη δεν θα διαγραφούν...

δεν μπορεί οι υπηρεσιακές ενέργειες να υπαγορεύονται από τέτοιες απαράδεκτες εκδηλώσεις".

— Ο πάγιος (και ο πιο δημοκρατικός) τρόπος για να ελεγχθεί και τελικά να κατασταλεί ένα αυτόνομο μαθητικό κίνημα είναι η αλλοτρίωση μέσω από τις κομματικές νεολαίες: "Για το προχώρημα της αλλαγής στη Μ.Ε., εκτός από το θεσμικό δημοκρατικό πλαίσιο που βάζει η κυβέρνηση, είναι αναγκαία και η ύπαρξη ενός μαθητικού κινήματος που να διευρύνει τις μαθητικές κατακτήσεις. Γι αυτό θεωρούμε ότι είναι αναγκαίο να υπάρχει το δικαίωμα του συνδικαλισμού στο σχολείο...". ΠΑΜΚ, μαθητικές εκλογές '84. Παλεύει λοιπόν η ΠΑΜΚ για μαθητικές κατακτήσεις και συνδικαλισμό. Βέβαια αυτά για την ΠΑΜΚ ανήκουν στον χώρο του ιδεατού, και δεν έχουν τίποτα να κάνουν με τις αποβόλες μαθητών για ασήμαντους λόγους. Ιδιαίτερα δε, όταν αυτοί οι μαθητές είναι μέλη 15μελών συμβουλίων, δηλ. επίσημοι συνδικαλιστές, που όμως ακολουθούν ανεξάρτητη πολιτική, έξω ή και ενάντια στα μικροκομματικά συμφέροντα κάθε μαθητικής παράταξης.

Υπάρχουν βέβαια και περι-

πτώσεις που αντιδρούν και άλλοι δυναμικά με αποχές και πορείες, όπως στην περίπτωση μιάς μαθήτριας που αποβλήθηκε επειδή πολούσε Οδηγητή. Με αφορμή αυτό το γεγονός οργανώθηκε τις τελευταίες μέρες πορεία αρκετών σχολείων στο Υ.Π. Τα αιτήματα ήταν πολλά και αλλοπρόσασα μεταξύ τους. Ζητούσαν -μεταξύ άλλων- οι μαθητές υλικοτεχνική υποδομή, για να γίνουν καλοί επιστήμονες, και μείωση της εξεταστέας ύλης, για να μην γίνουν. Αυτή η αντίφαση εξηγείται εύκολα, αν ειδωθεί μέσα απ' το πρίσμα των μικροκομματικών συμφερόντων. Το ΚΚΕ -και μάλιστα προ εκλογών- εκμεταλλεύεται απ' τη μιά την αντίδραση των μαθητών στην καταπίεση του απάνθρωπου σχολικού συστήματος κινητοποιώντας τους μηχανισμούς του, και εκτονώνει από την άλλη τη νεολαία του -όπως άλλωστε κάνει και με τους εργαζόμενους- βάζοντας την να χτυπήσει την γροθιά στο μαχαίρι (βλ. Νόμο) του Υπουργείου. Έτσι πετυχαίνει μ' ένα σμπάρο δύο τριγόνια: και εκτόνωση μέσα από δυναμικές πορείες, και εξασφάλιση της τάξης και της νομιμότητας που απαιτούνται για να κερδίσει ψήφους.

Και εδώ ακριβώς βρίσκεται για τους αντιεξουσιαστές το κρίσιμο σημείο. Η αδυναμία μας να παρέμβουμε καθοριστικά και καταλυτικά στον μαθητικό χώρο οφείλεται στην έλλειψη ουσιαστικών προτάσεων και εναλλακτικών λύσεων από μέρους μας. Γιατί πραγματικά, εκεί που υπάρχουν και προτάσεις και σύντροφοι με πάθος για δουλειά, (βλ. Γαλάτσι, Αρένα νο3) κερδίζουμε το παιχνίδι!

παρτίδα θανάτου

Όταν η ερπύστρια γυαλίζει σαν το ξυράφι στη φλέβα του στρατιώτη, το κράτος προωθεί τον επαγγελματία πολεμιστή του στη σκακιέρα του πολέμου.

Αυτό το κομμάτι γράφτηκε με αφορμή ένα άρθρο ενός προβληματικού ατόμου, του Στράτου Καλογερόπουλου, συντάκτη του ΕΘΝΟΥΣ, που παίζοντας μια μέρα στο δωμάτιό του το παιχνίδι του πολέμου με τους φίλους του, ανακάλυψε, αφού όλα τα στρατιωτάκια του ήταν σωριασμένα και νεκρά στην κόκκινη μοκέτα, πως ο μόνος τρόπος για να νικήσει ήταν: να βγάλει απ'την ντουλάπα τα τεθωρακισμένα, τους σιδερένιους φονιάδες του και να τασκίσει με μανία τα υπολείματα του εχθρικού στρατού, που κινούσαν οι φίλοι του. Το βράδυ στον ύπνο του ονειρεύτηκε το αρθράκι της 8ης σελίδας του κυριακάτικου ΕΘΝΟΥΣ της 27ης Γενάρη, που μόνον ο ίδιος ο Δροσογιάννης κι οι στρατοκράτες του αν διάβαζαν δε θα τρόμαζαν.

Ξαναγυρίζοντας στο κεντρικό νόημα του "Γιατί τα τάνκς χρειάζονται μόνιμους χειριστές" πρέπει να παρατηρήσουμε πως εκτός από μερικά κομμάτια που ειδικότερα αναφέρονται στα όπλα μάχης, το υπόλοιπο άρθρο καταναλώνεται σε μια απολογία για την απόφαση της κυβέρνησης να δημιουργήσει επαγγελματικό στρατό που θα "υπερασπίζει" τη χώρα αλλά και το σκληρό συνάλλαγμα που δόθηκε για τα Λέοπαρντ και τα λοιπά τεθωρακισμένα όπλα μάχης συνάλλαγμα που έχει πληρωθεί από τον ίδιο τον λαό. Μονάχα που ο λαός δεν χρηματοδοτεί τον πόλεμο, πολύ περισσότερο τον επαγγελματικό, κι ειδικά όταν έχει πληρώσει 38 φορές το ίδιο του το λάθος και σε καιρό ειρήνης.

Διαβάζουμε πως θα πρέπει να θεωρηθεί ιδιαίτερα ευθαρρυντική η ψήφιση στη Βουλή των άρθρων του Νομοσχεδίου, της ένταξης στο στρατό εθελοντών πενταετούς θητείας, που κατά κανόνα θα απορροφηθούν στους τεθωρακισμένους σχηματισμούς. Ο συνήγορος του αρθρογράφου, ο σύγχρονος πόλεμος, πρακτική που να φέρουν την ιδεολογία μας πιο κοντά στα προβλήματα της καθημερινής ζωής. Αν 15 άτομα κατάφεραν να δημιουργήσουν αίσθηση με μια προσούδα και μερικά συνθήματα, τι θα μπορούσε να συγκρατήσει τον παλμό από το σύνθημα που θάβγαίνει από μερικές εκατοντάδες στόματα: "Γυναίκες, μας θέλουν μηχανές που βγάζουν στρατιώτες και εξουσιαστές!". Πέρα απ' αυτό θέλουμε να στα-

απαιτεί εκπαίδευση χειριστών και πληρωμάτων μακράς κατάταξης στα όπλα μάχης, δηλαδή "επαγγελματιών πολεμιστών", έτσι ώστε το κεφάλαιο που ξεδεύτηκε για την αγορά τους να μην υπόκειται επαύξηση απ'τη φθοροποιό καταπόνηση του μηχανισμού τους και των οπλικών συστημάτων τους λόγω έλλειψης ειδικευμένου προσωπικού. Η οικονομία του πολέμου απαιτεί σύγχρονα όπλα που θα σκοτώνουν καλά, αλλά συγχρόνως και ειδικευμένους δολοφόνους για να τα χειρίζονται.

Και να. Έφτασε ο καιρός που τα πράγματα εμφανίζονται καθαρά στον πολιτικό ορίζοντα. Το ΠΑΣΟΚ σαν κυβέρνηση πέρασε στο τελευταίο στάδιο ανικανότητας εκπλήρωσης και της πιο φιλελεύθερης εξαγγελίας του. Ο θάνατος του κοινοβουλευτισμού αποδείχτηκε περίτρανα όταν τις αποφάσεις που παίρνει ο λαός φροντίζει η κυβέρνηση να περιφρονεί και παράλληλα να ξεκαθαρίζει το αστικό πρόσωπό της που κρυβόταν βάσει του εκσυγχρονισμού του καπιταλισμού που μιλά με άλλο λεξιλόγιο τις λέξεις: κάτω από μια σοσιαλιστική τριτοδρομική μάσκα.

Κι αν το ΠΑΣΟΚ είναι μια μοντέρνα μορφή της Ν.Δ κι ακολουθεί όπως ισχυρίζεται σοσιαλιστικό δρόμο, "διαχειρίζεται" συγχρόνως την υπόθεση της ειρήνης ανά τον κόσμο καλώντας διάσημους αστούς να κουβεντιάσουν για θέματα που δεν μπορούν καν ν'αγγίξουν, και εκσυγχρονίζεται ξεδεύοντας 250 εκατομμύρια δολάρια σε σκληρό συνάλλαγμα για εσωτερικό εξοπλισμό αγνοώντας τον άνθρωπο στρατιώτη που αυτοκτονεί στην σκοπιά του ή το δικαίωμα κάθε φαντάρου να μετέχει ενεργά στην αλλαγή του φασιστικού καθεστώτος και ιδεολογίας που επικρατεί στο στρατεύμα, που ισοπεδώνει τις ιδιαιτερότητες καθενός και τις δυνατότητες επιλογής του.

Κι αν ξαναπερνούσαμε πάλι μακριά από τα θεωρητικά επίπεδα και στεκόμασταν στον στρατιώτη-μηχανή θα μπορούσαμε να φανταστούμε έναν κουρεμένο φαντάρο μέσα στο μίζερο θάλαμό του τεθωρακισμένου να κάνει υπολογισμούς, να ισιώνει τη βολή, να παίρνει την απόφαση, να εξαπολύει τη φωτιά χωρίς να έχει συνείδηση πως η φωτιά θα σκοτώσει έναν άλλο άνθρωπο που δεν τον ξέρει αλλά που θα μπορούσε και να τον ξέρει.

Σίγουρα οι υποστηρικτές του ΠΑΣΟΚ θα ισχυρίζονταν πως δεν στέκει κανένα επιχείρημα μπρος στον κίνδυνο εξ Ανατολών, αφού πρέπει οι δυνατότητες αντιπαράθεσης σε έναν πιθανό πόλεμο να 'χουν θετικά αποτελέσματα για μας κι όχι για την Τουρκία. Και συγκεκριμένα ο Καλογερόπουλος αναφέρεται στο παρελθόν: "Για 30 και παραπάνω χρόνια οι κατευθυντήριες ντιρεκτίβες του ΝΑΤΟ προσδιόριζαν το ρόλο του ελληνικού στρατού στο πλαίσιο της σταθερής άμυνας της μεθωριακής γραμμής και σε αναδιπλώσεις σε κέντρα αντίστασης στο εσωτερικό της χώρας. Ακόμη και στις παραδόσεις της Ανωτάτης Σχολής Πολέμου διατυμπανίζονταν όλα αυτά τα χρόνια προς τους αξιωματικούς, ότι ο μικρός στρατός της Ελλάδας, σαν προέκταση του νατοϊκού δυναμικού, δε θα μπορούσε ποτέ να αναπτύξει ανεξάρτητη επιθετική πρωτοβουλία".

Πες το λοιπόν κ. Καλογερόπουλε πως ονειρεύεσαι ανεξάρτητη επιθετική πρωτοβουλία (βλέπε: να μπούμε στη Μικρασία και να σφάξουμε και να κάψουμε) εσύ κι αυτοί που υποστηρίζεις. Γιατί και συ γεννήθηκες "τέκνο της εκδίκησης", να πάρεις πίσω τα πάτρια εδάφη κλπ. Και πώς θα γίνει αυτό; Με έναν καλά εξοπλισμένο συμβατικό στρατό. Δηλαδή θέλεις να πεις πως αν οι Τούρκοι έχουν στα χέρια τους ατομική βόμβα, να πάρουμε κι εμείς; Κι όταν έχουν πυρηνική, πρέπει να πάρουμε κι εμείς; Δηλαδή επειδή ο μεγάλος καπιταλιστής θέλει να πουλάει όπλα κι επειδή αγόρασε ο Εβρέν πρέπει να πάρει κι ο Παπανδρέου καλύτερα, και να τα επανδρώσει με επαγγελματίες στρατοκράτες (αυτό γίνεται και στην Τουρκία) κι έτσι να διαγωνίζεται μια κατάσταση που είναι εις βάρος του λαού που πληρώνει κι υπέρ της λειτουργίας του καπιταλισμού, της βαριάς Βιομηχανίας όπλων;

Είναι λοιπόν αυτή η πικρή πραγματικότητα κ. Καλογερόπουλε, πως θες δηλαδή τους επαγγελματίες για να διαφυλάττουν το κεφάλαιο που ξεδεύτηκε για τα τάνκς και για να αποτελούν θετικό στοιχείο σε περίπτωση πολέμου, αφού θα γυαρίζουν μέσα από την ειδικευσή τους να σκοτώνουν κι όχι να υπερασπίζονται την άμυνα της χώρας μόνον;

Και κάτι άλλο: Αντί να ξεδεύουν τόσα εκατομμύρια για εξοπλι-

μούς των εξοπλισμών γιατί να μην χρησιμοποιείται αυτός ο πλούτος που άλλωστε βγαίνει από την τσέπη του ίδιου του λαού γιαυτόν αποκλειστικά. Ίσως οι χαρακτηρισμοί "κοινωνικό έργο" και "κοινωνική αλλαγή" να μην ταιριάζουν με τον τρόπο που διαχειρίζεστε τα χρήματα που πληρώνει με την βαριά του φορολογία ο κοσμάκης. Η αυθαίρετη χρησιμοποίησή του για επάνδρωση των τάνκς με επαγγελματίες πολεμιστές ή για αύξηση της μηχανής του πολέμου δεν λέγεται κοινωνικό έργο, όταν το μόνο έργο για το οποίο μπορείτε να πάρετε ευθύνη εσείς σαν "κοινωνικό" είναι η άνοδος της ανεργίας, η καταστολή των ΜΑΤ πάνω σε εργάτες απεργούς, η διαρκής σωφρία νεκρών φαντάρων επί κυβέρνησης Αλλαγής. Ο εκσυγχρονισμός του καπιταλισμού εγγυάται πολιτική εξουσία διαρκείας αυτόν που μπορεί και τον χειρίζεται καλά. Γιαυτό ερωτήματα όπως "πότε η καταστολή των φαντάρων στο στρατόπεδο, των εργατών απεργών στο πεζοδρόμιο, των μαθητών στα σχολεία, των ανθρώπων στη φυλακή της πόλης στα σταματήσι;" δεν ταιριάζουν στα δικά σας προγράμματα για την Αλλαγή ή "Εναλλαγή" αν προτιμάτε.

Για μας κάθε κυριαρχική δομή εξουσίας όπως είναι το κράτος, ο στρατός, η πατριαρχική οικογένεια, η θρησκεία, τα κόμματα κλπ. πρέπει να καταστραφεί απ'τις ρίζες της. Τα ερωτήματα που τέθηκαν ξέρουμε ότι έχουν περισσότερο μια κοινωνική λογική. Υπάρχει όμως ακόμα ένα: Αφού ο στρατός πολλές φορές γίνεται ο ίδιος εξουσία στα χέρια του κάθε φασιστοειδούς, κι αφού η λειτουργία του είναι πέρα για πέρα εξουσιαστικής μορφής πρέπει, ναι ή όχι, να καταστραφεί;

ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ - ΟΧΙ ΣΤΟΥΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ - ΟΧΙ ΣΤΗ ΣΤΡΑΤΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ - ΟΧΙ ΣΤΟΥΣ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΣ ΤΩΝ 38 ΦΑΝΤΑΡΩΝ - ΝΑΙ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΑΝΑΛΟΓΟΥ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΘΕΣΜΟΥ

ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ!
ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΝΟΠΛΕΣ ΠΟΛΙΤΟΦΥΛΑΚΕΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ!

ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΧΙΖΑΣ

4

Η συγκέντρωση που έγινε στις 25 Γενάρη στα Προπύλαια για τις αμβλώσεις, έδειξε για άλλη μια φορά τις αντιφάσεις του γυναικείου κινήματος, όπως αυτό θέλει να καθορίζεται από κομματικούς χώρους και από την λειτουργία του μέσα στα θεσμικά πλαίσια του κράτους.

Βέβαια δεν περιμέναμε τίποτα καλύτερο από το ιδεολογικό αυτό συνούλεμα των γυναικών που μαζεύτηκαν στα Προπύλαια: από τις

πρακτική που να φέρουν την ιδεολογία μας πιο κοντά στα προβλήματα της καθημερινής ζωής. Αν 15 άτομα κατάφεραν να δημιουργήσουν αίσθηση με μια προσούδα και μερικά συνθήματα, τι θα μπορούσε να συγκρατήσει τον παλμό από το σύνθημα που θάβγαίνει από μερικές εκατοντάδες στόματα: "Γυναίκες, μας θέλουν μηχανές που βγάζουν στρατιώτες και εξουσιαστές!". Πέρα απ' αυτό θέλουμε να στα-

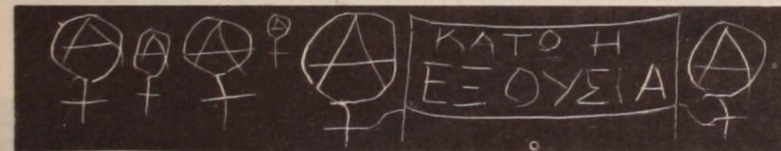
θούμε και στο συγκεκριμένο πρόβλημα εκθέτοντας μερικές μας απόψεις: για μας δεν τίθεται τόσο ζήτημα νομιμοποίησης, αποικιοποίησης ή όπως αλλιώς θέλετε των αμβλώσεων. Τέτοιες νομικές θεσμοθετήσεις απλά θα κάλυπταν τυπικά, ότι εδώ και χρόνια γίνεται. Για μας το πρόβλημα είναι τμήμα μιας κυρίαρχης ιδεολογίας που επιδιώκει την σεξουαλική χειραγώγηση και μέσω απ' αυτήν την διαίωξη των φυλετικών ρόλων, των σχέσεων εξουσίας και την προστασία τους μέσα από τους θεσμούς. Στόχος μας είναι οι ίδιοι οι θεσμοί και όχι η υποστήριξή τους. Κι εδώ βέβαια διαφοροποιούμαστε για άλλη μια φορά από τις κομματικές γυναικείες οργανώσεις. Αν προσέξει κανείς τα αιτήματά τους σχετικά με την αντιμετώπιση των αμβλώσεων, θα δει πως κινούνται μέσα στα πλαίσια των κοινωνικών δεδομένων. Δεν τίθεται θέμα αμφισβήτησης αλλά βελτίωσης των θεσμών: κοινωνική πρόνοια, οικογενειακός προγραμματισμός, προστασία της μητρότητας κλπ. Ο αποσπασματικός χαρακτήρας των αιτημάτων σαν μια απλή καταγραφή του προβλήματος, χωρίς κάποια συνολι-

κότερη θεώρηση πάνω στη σεξουαλική καταπίεση και στις αιτίες της εκμετάλλευσης του γυναικείου σώματος, μόνον την κυρίαρχη ιδεολογία εξυπηρετεί: αυτή εξυπνα προσαρμόζεται στις απαιτήσεις των καταστάσεων βρίσκοντας πιο αποτελεσματικούς τρόπους να μας χειραγωγήει και με νομοσχέδια και τον εκσυγχρονισμό μας χρυσώνει το χάπι, κάνοντάς μας να φωνάζουμε όσο της χρειάζεται, για να δείξει πως κάνει κάτι για μας.

Εδώ μπαίνει κι ένα συνολικότερο πρόβλημα σε σχέση με τα αιτήματα του γυναικείου κινήματος -και όχι μόνο- και τις κρατικές θεσμοθετήσεις που το αφορούν άμεσα. Κάθε κίνηση που τοποθετεί το κράτος μεσολαβητή για την επίλυση των προβλημάτων της, χωρίς μια παραπέρα αμφισβήτηση και πρακτική, είναι καταδικασμένη να ξεφουσκώσει αφής στιγμής της δοθούν αυτά που ζητάει. Οι γυναικείες οργανώσεις μήκαν στην συγκεκριμένη περίπτωση στο χορό που έστησε το προεκλογικό παιχνίδι του ΠΑΣΟΚ: αυτό φάνηκε από την τηλεοπτική προβολή και ιδιαίτερη παρουσίαση από τον τύπο της ΕΓΕ και της Μαργαρίτας Παπανδρέου. Εντάχθηκαν και τα αιτήματα μέσα στο πενταετές πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ κι αυτό ήταν. Τι άλλο θέλουμε τώρα πα. Μπορούμε να γυρίσουμε ήσυχες στα σπίτια μας. Άλλοι φροντίζουν για μας.

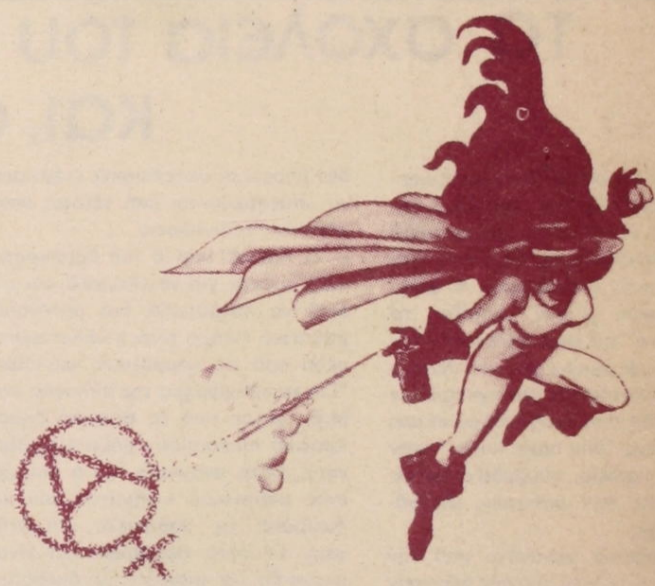
Για μας το πρόβλημα των αμβλώσεων έχει να κάνει με την αυτοδιάθεση του σώματός μας και με το δικαίωμα κάθε ανθρώπου να το γνωρίσει όσο το δυνατόν καλύτερα και να το ελέγχει όπως αυτός νομίζει. Είναι κι αυτό αυτονομία: να καθορίσουμε εμείς τις ανάγκες του κορμιού μας και τη σεξουαλικότητά μας πέρα από τα όποια κοινωνικά δεδομένα που μας επιβάλλονται "ως εκ του φυσικού" σαν προαιώνιες αξίες, αναπόσπαστα δεμένες με τη φύση μας. Κα-

ΓΥΝΑΙΚΕΣ: ΕΞΩ ΚΑΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΘΕΣΜΟΥΣ

καλοντυμένες βολεμένες κυρίες κομματικών οργανώσεων και μη μέχρι και τις διάφορες αυτόνομες. Στάθηκε όμως μια αφορμή για να δηλώσουμε την διαφοροποίησή μας ως προς τον τρόπο αντιμετώπισης των συγκεκριμένων γυναικείων προβλημάτων. Γι αυτό και κρίναμε αναγκαία την παρέμβασή μας στην ίδια συγκέντρωση με το μοίρασμα μιας προσούδας. Δεν χρειάστηκε να κάνουμε τίποτα παραπάνω και η διαφοροποίησή μας φάνηκε αμέσως από τις αντιδράσεις των ίδιων των συγκεντρωμένων γυναικών. Ακούσαμε διάφορα σχόλια όπως: "τώρα γιατί ήρθαν αυτές εδώ, πως το παίζουν έτσι;" ή "γιατί κορίτσια διαφοροποιείστε έτσι, όλες γυναικείες είμαστε". Κάποια στιγμή ρώτησαν και τους άντρες της κολλεκτίβας: "γιατί μοιράζετε εσείς τις προσοούδες; Γυναίκες δεν έχει η ομάδα σας;" Προ παντός τα γκέτο μας κορίτσια! Τι θα γινόμαστε χωρίς τα φετιχ μας;

Για μια ακόμα φορά συνειδητοποιήσαμε την ανάγκη παρουσίας και παρέμβασης του χώρου μας σ' οποιοδήποτε πεδίο αγγίζει την ανθρώπινη ζωή. Είναι καιρός πια να αποκτήσουμε απόψεις και δυναμική

νένα νομοσχέδιο δεν θα μας δώσει αυτή την ελευθερία, μα θα μας αποξενώσει συνεχώς από τις ανάγκες μας, αφήνοντας ν' αποφασίζουν άλλοι για μας.

Η όποια συμμετοχή στον εκσυγχρονισμό των θεσμών είναι άσκοπη κι επικίνδυνη. Οι μόνον που έχουν δι-

καίωμα ελέγχου πάνω στο σώμα είμαστε εμείς οι ίδιες.

Α' πανελλαδική αναρχική συνδιάσκεψη

ΣΤΗΝ ΠΑΛΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ
ΣΤΗΝ ΠΑΛΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Σύντροφοι και συντρόφισσες,
γρηγορείτε.
Οι καιροί δεν σηκώνουν καθυστέρηση!!

Η πρόταση που έγινε από την Κολλεκτίβα στο 2ο φύλλο της APENAS για την οργάνωση της πρώτης πανελλαδικής αναρχικής συνδιάσκεψης άρχισε όχι μόνο να προβληματίζει αρκετές ομάδες του χώρου μας αλλά να προχωρεί και στο δρόμο της πραγμάτωσης. Οι επαφές και οι συζητήσεις που μέχρι τώρα είχαμε ήταν πολύ ενθαρρυντικές.

Κι αυτό όχι μόνο γιατί η πρόταση ήταν μια πρόταση προοπτικής, αλλά και γιατί αποβόλυνε ένα ζήτημα που έμπαινε επιτακτικά εδώ και καιρό σ' όλους εκείνους τους ακτιβιστές και τις ομάδες που η πάλη τους η καθημερινή αποδεικνυε απ' τη μια τις αδυναμίες της μεμονωμένης παρέμβασης κι απ' την άλλη το αντίθετό της: πως η μετωπική και καθολική εξόρμησή της θα σήμαινε περίτρανα την αρχή του τέλους για ένα σύστημα που τόλμησε να περιφρονήσει την ανθρώπινη αξιοπρέπεια!

Οι μνήμες και οι προοπτικές των ιδεών εκείνων που πάλεψαν λυσσαλέα μέσα στην ιστορία των ταξικών αγώνων και που παλεύουν εδώ και τώρα ενάντια στους ανελεύθερους και απάνθρωπους κοινωνικούς σχηματισμούς που μας επιβάλλει το Κράτος και η εξουσία βάζουν για άλλη μια φορά στην ημερήσια διάταξη των αγώνων μας το ζήτημα της συγκρότησης ενός καθολικού και μετωπικού αναρχικού λόγου και μιας αντιεξουσιαστικής πρακτικής αντάξιας των οραμάτων που ευαγγελιζόμαστε.

Τούτο το δρόμο και τούτη την ελπίδα που κληρονομήσαμε από τους παλιότερους συντρόφους μας ερχόμαστε σήμερα να κάνουμε πράξη. Γιατί σήμερα, η δυναμική των καιρών τούτων είναι ικανή όχι μόνο να "σηκώσει" των Συνδιάσκεψή μας, αλλά και να την οδηγήσει έξω από τα κτίρια και τις γραφές της, εκεί που πάνω θα αποβλέπει: στην εξέγερση και στην ανατροπή!!

Απευθύνουμε το κάλεσμά μας σ' όλους εκείνους τους συντρόφους που αντιστάσονται στην τωρινή κοινωνική παρακμή την δυναμική της έμπρακτης αμφισβήτησής τους, την πίστη τους στη δυναμική των αναρχικών ιδεών. Σ' όλους εκείνους που νιώθοντας χρέος και σεβασμό προς τον άνθρωπο αντιστάσονται στον εχθρό ό,τι ελεύθερο απέμεινε: τα κορμιά και τις ιδέες τους. Σ' όλους εκείνους που κινούν ΣΗΜΕΡΑ σ' έναν πόλεμο που είναι σίγουροι πως θα τον κερδίσουν!!

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ Π.Α.Σ.

Είναι καιρός πια να δώσουμε σαν αναρχικοί επαναστάτες την ΔΙΚΙΑ ΜΑΣ απάντηση στα ερωτήματα που θέτει καθημερινά το προλεταριάτο, να κάνουμε σαφείς τις θέσεις μας πάνω στο κοινωνικό πρόβλημα, να δηλώσουμε τους στόχους και τις προοπτικές του κινήματός μας, το αντικείμενο της παρέμβασής μας και τέλος τον τρόπο παρέμβασης που προτείνουμε για τον κοινωνικό μετασχηματισμό.

Η μέχρι τώρα ελλειψής και αναποτελεσματική τοποθέτηση των ομάδων μας έφερε ξανά στο προσκήνιο της δράσης

μας το πρόβλημα του καθολικού και ολοκληρωμένου προτάγματος, το πρόβλημα του "τι και πως να το κάνουμε". Η αποφυγή του να δώσουμε τη δικιά μας ερμηνεία στα κοινωνικά φαινόμενα απ' τη μια και η "ακάλυπτη πρακτική" από την άλλη δεν κατάφεραν να δείξουν τι πραγματικά σημαίνει επίλυση του κοινωνικού προβλήματος: συντριβή δηλαδή του κράτους και της εξουσίας. Η πρακτική αυτή αποπροσανατόλισε τη δράση κι άφησε την προπαγάνδα στο επίπεδο της στείρας συνθηματολογίας, κάτι που δεν ήταν σε θέση να κεντρίσει το ενδιαφέρον του κόσμου. Κι αυτό είναι που σήμερα πρέπει να ξεπεράσουμε: την καταστροφική αυτή τακτική και τον φόβο μπρος στα πιθανά λάθη μιας ερμηνευτικής διαδικασίας.

Στο σημείο αυτό ο ρόλος που θα πρέπει να παίξει η Π.Α.Σ. θα πρέπει να είναι καταλυτικός. Οι ομάδες θα πρέπει να τοποθετηθούν πάνω σε ζητήματα ανάλυσης και ερμηνείας του σύγχρονου καπιταλιστικού κόσμου, των σύγχρονων δομών εξουσίας και διεύθυνσης, σε ζητήματα δηλ. τέτοια που θα οδηγήσουν στην αποσαφήνιση των συνθετικών στοιχείων του εχθρού, στην πλήρη αποκάλυψη της δυναμικής του. Μόνο τότε οι λύσεις και προτάσεις της Π.Α.Σ. θα είναι αντίστοιχες των κοινωνικών προβλημάτων, ικανές να πλησιάσουν και να πείσουν το προλεταριάτο για την μέθοδο πάλης και ανατροπής που θα προτείνουμε. Η αναγνώριση του κοινωνικού εκείνου χώρου που ναι το πεδίο μάχης ανάμεσα στα αφεντικά και το προλεταριάτο είναι και η πρώτη προϋπόθεση για την

σωστή εκτίμηση των καταστάσεων και για την αποτελεσματική τακτική του κινήματος.

Τότε θ' ανοίξουν διάπλατα οι προοπτικές και θα προταθούν οργανωτικά μοντέλα τέτοια που θα διασφαλίσουν όχι μόνο τη δυναμική αντιπαράθεση αλλά και την συντριβή του εχθρού.

Η πορεία προς την Συνδιάσκεψη πρέπει να αποτελέσει μια διαδικασία συγκρότησης του κινήματος, μια διαδικασία θεωρητικής επεξεργασίας, άμεσης δράσης και έμπρακτης προπαγάνδας. Μια διαδικασία που θα κάνει σαφές πως δεν είμαστε μόνο ικανοί σαν Λόγος και Ιδέα αλλά και σαν Πρακτική να ερμηνεύσουμε και να πυροδοτήσουμε τις επαναστατικές καταστάσεις του Σήμερα.

Σύντροφοι/φισσες!

Ας γίνει συνείδηση του καθένα μας πως η λύτρωση της ματωβαμένης πάλης των αναρχικών για την κατάκτηση της ελευθερίας θα σημαίνει και την λύτρωση όλων εκείνων των μαχητών του παρελθόντος που μας κληροδότησαν τους ανεκπλήρωτους πόθους τους, το αίμα και τις λυσσασμένες ψυχές τους. Όλων εκείνων που θα' θελαν να αγωνίζονται σήμερα μαζί μας κάτω από έναν ουρανό που στις νύχτες του θα διαγράφεται το μέλλον:

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ 20ου ΑΙΩΝΑ ΜΑΣ
ΑΝΗΚΕΙ

Γιώργος Χάμπας

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΣΟΦΟΣ ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΝΤΡΟΠΗ ΝΑ ΜΑΘΕΙ ΝΑ ΖΕΙ...

Σύντροφοι αναρχικοί, είναι καιρός να διώξουμε από μέσα μας κάθε απαισιόδοξο στοιχείο, κάθε μιζέρια και να ορμήξουμε σε κάθε γωνιά προπαγανδίζοντας τις ιδέες μας!!

Η αντίστασή μας θα πρέπει να είναι καθημερινή και σε όλα τα επίπεδα. Ως τότε θ' αφήνουμε την κάθε σύγχρονη διαχωρισμένη εξουσία να παίζει στα κεφάλια μας;

Ο αναρχισμός έχει να κάνει με την ίδια τη φύση του ανθρώπου, είναι άρρηκτα δεμένος μαζί της και γι αυτό θα πρέπει να γίνουμε αρκετά "θρασεϊά" και να περάσουμε στην ενωτική δράση δίνοντάς της κάποια συνέχεια και προοπτική. Αλήθεια τι έχουμε να φοβηθούμε; 1. Μήπως τη σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ;

Η ιστορική γνώση μας έχει δείξει πως κάτι τέτοια σχήματα είναι πρόσκαιρα γιατί από τη μια κυφορούν την αντίθεση κόμμα-κυβέρνηση... και από την άλλη χάνονται μέσα στην προοπτική της αφομοίωσής τους από το σύστημα που τα ίδια στηρίζουν και καταλήγουν να γίνουν φορείς μιας οικονομικής μιζέριας και ενός μύθου, της "εθνικής ενότητας", ομοψυχίας κλπ. Με άλλα λόγια μας καλούν να τη βρίσκουμε χέρι-χέρι μαζί με τα αφεντικά, μιας και σε περιόδους κρίσης έχει αποδειχθεί ότι η σοσιαλδημοκρατία ερωτεύεται τη μπουρζουαζία. Εμείς απέναντι στο μύθο της εθνικής ενότητας προπαγανδίζουμε την ενότητα των καταπιεσμένων.

2. Μήπως τις εικόνες της παραδοσιακής αριστοτελής ΚΚΕ/ΚΚΕσσ.;

Εδώ ποια μιλάμε για σχήματα παράδοσης και εθίμου. Ετών 60. Πόσο βγήκανε στη σύνταξη και κρατώντας τον κόσμο τους στην ογκώδη άγνοια ζητούν τα δεκανίκια για να περπατήσουν και να χτίσουν τις δικές τους εξουσίες. Μα όλες οι εξουσίες είναι σαν τα σκατά διαφέρουν μόνο στο χρώμα και στη μπόχα. Ας τους αφήσουμε να βαυκαλιζονται με την ιστορία τους. Το παρελθόν γι αυτούς είναι η ένεση που τους κρατάει ζωντανούς. Είναι γνωστό πως όταν κάποιος είναι ετοιμοθάνατος, σκέφτεται τα

παιδικά του χρόνια και εκτός απ' αυτό, ο παλιό παιδικός και η ψευδαίσθηση ότι έχουν την αλήθεια στην κωλόσπη είναι στοιχεία πολιτικής ανωριμότητας ή πολιτικού στραβισμού. Εν πάσει περιπτώσει αυτό είναι πρόβλημά τους και το ότι στερούνται παιδικών παιχνιδιών είναι απόδειξη το ότι παίζουν με το κίνημα (επικίνδυνο παιχνίδι). Μέσα στα πλαίσια που κινούνται, δηλαδή της εθελουφίας ή της προβοκάτοιας, σε μεγάλο παιδί που είναι ας τα αφήσουμε να διαλέξουν μόνα τους, μιας και εμείς είμαστε θερμοί υποστηρικτές της αυτοδιάθεσης...

3. Μήπως τα γκρουπούσκουλα της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς;

Η γέννησή τους προήλθε μετά από αποτυχημένη έκτρωση του ΚΚΕ/ΚΚΕσσ. Γι αυτό και ακόμα βρίσκονται εν είδει σπέρματος στους αποχετευτικούς αγωγούς του κινήματος και το όργανο είναι ότι ελπίζουν να βγουν με την καθοδήγηση των πνευμάτων του Στάλιν ή του Μάο ή του Χότζα ή της μαμάς τους. Πάντως ποτέ χωρίς καθοδήγηση. Dum spiro spero.

4. Μήπως τους νεκρόφιλους τροτακιστές;

Που μετρούν το χρόνο με βάση τη χρονολογία θανάτου του μεγάλου στρατηλάτη Τρότσκι. Αυτού που ματώβαψε την Κομμούνια της Κροστάνδης; θάβοντας και την τελευταία αγωνιστική διάθεση του Σοβιετικού λαού για μια ανθρώπινη αυτοδιευθυνόμενη κοινωνία;

5. Μήπως τους άλλους τους μυστήριους που πουλώντας στα μαγαζιά τους τη λέξη αυτονομία, πιστεύουν πως είναι οι εκφραστές της άλλης διάθεσης;

Το σίγουρο είναι ότι οι τύποι είναι πολύ καλοί στο μάρκετινγκ, γιατί έπιασαν αμέσως τη διάθεση μιας μερίδας ελευθεριακών ανθρώπων και προσπαθούν να τους εγκλωβίσουν στο καθωσπρέπει-καινούρια γραφεία τους. Τι άλλο γι αυτούς προς το παρόν; Ουδέν σχόλιο. Άντε παιδιά και με ένα καλό χαρμπουκεράδικο που θάρχεται σε ΡΗΞΗ με τ' άλλα και που όταν θα

μπαίνουμε μέσα σ' αυτό, βλέποντας τα θα αναφωνούμε σε στυλ μπαρόκ ΤΑ ΘΕΛΟΥΜΕ ΟΛΑ...

6. Μήπως τα άταχτα παιδιά του χώρου, του χώρου του σοράτου;

Που πιστεύουν πως σπάζοντας τη τάδε βιτρίνα της τάδε τράπεζας πως αντιδρούν έστω και συμβολικά ενάντια στο ΚΕΦ ΑΛΛΑΙΟ; Κι όλα αυτά αποσπασματικά χωρίς να τους ενδιαφέρει η επαναστατική προοπτική. Δε θάταν καλύτερα να υπάρχει κάποια συνέχεια - συνέχεια στη ΔΡΑΣΗ; Έτσι ώστε να φτάσει η στιγμή που δεν θα μείνει τίποτα όρθιο και να θυμίζει αυτή τη δουλική κοινωνία; Το ψέμα καρδοκεί.

7. Μήπως το δημοσιογραφικό τύπο;

Εκεί όπου τα πη έναλλάσσονται με τις πενες και το πνεύμα από τις στείρες οικονομικές, προσωπικές φαντασιώσεις και προσδοκίες.

8. Μήπως το ράδιο - TV.

Κάθε σχόλιο σ' αυτό το θέμα θάταν και μια πνευματική συρρίκνωση και ένα απαύγασμα κρετινισμού.

9. Μήπως τα μαζικά μέσα μεταφοράς ή μαζικά μέσα μαζοχισμού;

Το φανάρι είναι κόκκινο και για πολύ καιρό θα μείνουν σταματημένα... θα μας χρειαστούν όμως τις μέρες τις καλές γιατί η συνταγή λέει πως είναι όμορφα οδοφράγματα.

10. Μήπως τους ίδιους τους εαυτούς μας;

Ίσως θάταν αλήθεια αν δεν ερχόταν το ΚΑΡΑΒΕΛ ν' αποδείξει για άλλη μια φορά ότι τελικά οι αναρχικοί είναι συνεπείς στα ραντεβού με τα ΓΕΦΟΝΟΤΑ!!

Πραγματικά οι καιροί έχουν ωριμάσει, τους ωριμάσαμε και αποδείξαμε ότι δεν φτάνει να αναζητά η σκέψη την πραγμάτωση της αλλά πρέπει και η πραγματικότητα να αναζητήσει τη σκέψη. Αποδείχτηκε ότι είμαστε δυνατοί και ότι μπορούμε πια να φτιάχνουμε εμείς τη πραγματικότητα, όπως μας αρέσει, όπως τη

φантаζόμαστε. Αυτή τη στιγμή το κίνημα μας περνά από εσωτερικές διεργασίες που μετά το κυνηγητό του τελευταίου μήνα είναι απαραίτητες για να βγούμε πιο δυνατοί και να συνεχίσουμε τη δράση.

Σε συνέχεια της δράσης μας θα πρέπει να γίνει:

1. Αναρχική Πανελλαδική Συνδιάσκεψη όπου θα βρεθούν σε μέρος έξω από την Αθήνα αντιπρόσωποι των ομάδων ή και άτομα για να κουβεντιάσουν πάνω στη προοπτική του Αναρχικού κινήματος (Στόχοι - Οργάνωση).
2. Φεστιβάλ ανρχισμού, Μετά τη συνδιάσκεψη μπορούμε να προχωρήσουμε στο φτιάξιμο μερικών φεστιβάλ που σκοπό θάχουν την επαφή με τον κόσμο και την προπαγάνδισή του Αναρχισμού.
3. Διαλέξεις.
4. Παρέμβασεις σε επίπεδο γειτονιάς.

Σύντροφοι, η μιζέρια είναι πια παρελθόν. Ας κάνουμε το αίσχος ακόμα πιο επαίσχυντο δείχνοντας το σε όλους. Δεν μας νοιάζει πότε θα χιονίσει για να δούμε άσπρη μέρα, προτιμάμε τις ζεστές νύχτες της Αθήνας, που η φαντασία και η δημιουργικότητα του καθένα βρίσκονται σε έκσταση ζωγραφίζοντας στους δρόμους την αυριανή κοινωνία της γενικευμένης αυτοδιεύθυνσης και των εργατικών συμβουλίων.

Είναι ντροπή νάμαστε της γης οι κολασμένοι όταν ξέρουμε ότι οι άνθρωποι θα πάνε στο διάστημα για να μετατρέψουν το Σύμπαν σε ζωτικό χώρο της τελευταίας εξέγερσης.

Όταν ξέρουμε ότι θα πάμε στο διάστημα, αλλά όχι σαν υπάλληλοι της αστροναυτικής διοίκησης, ούτε σαν εθελοντές ενός κρατικού σχεδίου. Θα πάμε σαν αφέντες δίχως σκλάβους που επηρεάζουν την επικράτειά τους.

Το σύμπαν ανήκει στα Εργατικά Συμβούλια, τις Κομμούνες και τις Κολλεκτίβες της αυτοδιευθυνόμενης ανθρωπότητας.

ΓΕΝΑΡΗΣ

Η Βουλή εγκρίνει το νέο εκλογικό νόμο που επιτρέπει να κατεβαίνουν στις εκλογές πολυεθνικές εταιρείες αρκεί να αναπτυξιακό τους πρόγραμμα να έχει εγκριθεί από την Εθνική Τράπεζα και να μην είναι προβληματικές.

Το δεύτερο δεκαπενθήμερο του Γενάρη το βιβλίο του Αλέφαντου με τίτλο: "Από την φτώχεια στην αναγνώριση" γίνεται μπέστ-σέλερ! Ο Αλέφαντος αναλαμβάνει την προεδρία του συλλόγου Παρνασσού και προτείνεται να βραβευθεί με το βραβείο Νόμπελ λογοτεχνίας. Ως διευθυντής του τρίτου προγράμματος δηλώνει ότι το ποδόσφαιρο είναι τέχνη και ότι θα κάνει την τέχνη ποδόσφαιρο.

ΦΛΕΒΑΡΗΣ

"Ανοιγμα του Υφυπουργείου Νέας Γενιάς στους πανκ και σ' όλα τα υπόγεια, λούμπεν, περιθωριακά και underground στοιχεία προκειμένου να σχεδιαστεί ξανά το μετρό της Αθήνας. Ομόφωνα αποφασίζεται ο κεντρικός κόμβος του μετρό να γίνει η πλατεία Εξαρχείων ως η πιο underground πλατεία της Αθήνας. Το Υπουργείο Χωροταξίας κάνει μια πιο ριζοσπαστική πρόταση: να δημιουργηθεί διεθνές αεροδρόμιο στο λόφο του Στρέφη με απευθείας

Στις 9/1 συνελήφθησαν 4 νεαροί-ακροατές του Ελευθεριακού Ραδιοσταθμού "Τυφλοπόντικα των FM". Η σύλληψη έγινε στο σημείο απ' το οποίο ο Τυφλοπόντικας των FM εξέπεμπε τον περιβόητο Πολιτικό Καζαμία του '85.

Η καταστολή του Τυφλοπόντικα υπήρξε τρομακτική σε μέγεθος και βιαιότητα. Για τον εντοπισμό και το φίμωμά του κινητοποιήθηκαν τουλάχιστον 20 αστυνομικοί, ανάμεσα στους οποίους και άντρες των Μ.Ε.Α.. Την επιχείρηση συντόνιζε ο ίδιος ο πρώην διοικητής της 'Αμεσης Δράσης Γεωργακάκης.

Συνήθως όταν διώκεται ένας ερασιτεχνικός ραδιοσταθμός η αστυνομία διαθέτει μια μικρή δύναμη 2-3 αντρών. Για τον "Τυφλοπόντικα" όμως κινητοποίησε ένα πλήθος αντρών, περιπολικών και μοτοσυκλετιστών και απέκλεισε ένα ολόκληρο οικοδομικό τετράγωνο. Είναι προφανές ότι μια τέτοια κινητοποίηση έπρεπε να έχει την έγκριση και τις ευλογίες των πολιτικών προϊσταμένων τόσο του υπουργείου Συγκοινωνιών όσο και του υπουργείου Δ. Τάξης.

Είναι προφανές, λοιπόν, ότι ο Ελεύθερος Ραδιοσταθμός Τυφλοπόντικας διώκεται όχι για το γεγονός ότι εξέπεμπε, αλλά για το πολιτικό περιεχόμενο της συγκεκριμένης εκπομπής του. Πρόκειται για μια οργανωμένη και βρώμικη καταστολή πολιτικών ιδεών που η αλήθεια τους τρομάζει τους πολιτικούς διαχειριστές του καπιταλιστικού συστήματος - τους ψευτοσοσιαλιστές του ΠΑΣΟΚ που όσο επικαλούνται τον διάλογο με τον λαό άλλο τόσο τον τρέμουν και τον υπονομεύουν καθημερινά. Η δίωξη του Τυφλοπόντικα εντάσσεται στην γνωστή από την Δεξιά και την Χούντα τακτική των κυβερνήσεων να ποινικοποιούν πολιτικές πράξεις και ιδέες που δεν είναι της αρεσκείας τους. Μια κυβέρνηση κι ένα καθεστώς που φοβούνται ένα πολιτικό καζαμία γραμμένο με έντονο χιουμοριστικό πνεύμα, είναι απλώς χρεοκοπημένα. Το οπλοστάσιο των επιχειρημάτων τους έχει απλώς αδειαστεί και στην κριτική, ακόμα και την σκωπτική, δεν έχουν τίποτ' άλλο ν' αντιτάξουν απ' την δύναμη των όπλων. Καλούμε τον καθένα ν' αναλογιστεί την κοινωνική κατάσταση στην οποία τον έχει εγκλωβίσει η εκσυγχρονιστική πολιτική της Δεξιάς και του ΠΑΣΟΚ (με την συνε-

της να ξανακερδίσει το χαμένο έδαφος κάνει παράνομες εκπομπές μμούμενη τα προγράμματα του Τυφλοπόντικα. Τα ραδιογωνιόμετρα εντοπίζουν τον πομπό της ΕΡΤ και νομίζουν ότι εντόπισαν τον Τυφλοπόντικα. Συλλαμβάνεται ο Ιάκωβος Καμπανέλης ενώ προσπαθεί να διαφύγει κρατώντας τρεις πομπούς και ένα ραδιοκασετόφωνο. Η Ακρόπολη την επομένη, δημοσιεύει φωτογραφία του με λεζάντα: Συνελήφθη ο Αρχιτυφλοπόντικας.

ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

Στην κορυφή του Ολύμπου μια ομάδα ορειβατών ανακαλύπτει τυχαία ένα ανθρωπόμορφο ον σε κατάσταση κατάψυξης. Οι επιστήμονες που το μελετούν αποφαινόμενοι ότι μοιάζει απόλυτα με τον άνθρωπο του Νεάντερταλ και έχει ηλικία 1.000.000 χρόνων. Έπειτα από επίμονες προσπάθειες γιατρών και ανθρωπολόγων που καταφθάνουν απ' όλες τις χώρες του κόσμου, ο Νεατερντάλιος αποψύχεται και τον παρουσιάζουν στην Βουλή των Ελλήνων. Οι βουλευτές όλων των κομμάτων σε μια παραδειγματική εκδήλωση εθνικής ομοψυχίας τον ανσκηρρύσσουν αρχαιότερο μέλος της Βουλής των Ελλήνων. Συγκίνηση και δέος καταλαμβάνουν το πανελλήνιο. Κόμματα, λαϊκοί φορείς, επιχειρηματίες και συνδικαλιστές ανακοινώνουν ότι το πρόσφατο παλαιό-

Ο "ΤΥΦΛΟΠΟΝΤΙΚΑΣ" ΠΑΛΙ ΣΤΗΝ

σύνδεση με Σόχο Λονδίνου, Χάρλεμ Ν. Υόρκης, Καρτιέ Λατέν Παρισιού και άλλες underground περιοχές.

ΜΑΡΤΗΣ

Ανακοινώνεται ο θάνατος του Κωνσταντίνου Τσερνιένκο μετά από δύο μήνες απουσίας του από κάθε δημόσια εκδήλωση της πολιτικής ζωής. Η σωρός του αφού βγει από το ψυγείο εκτίθεται σε λαϊκό προσκύνημα. Ο νέος γενικός γραμματέας κατάγεται από τον Καύκασο και είναι ηλικίας 110 ετών. Η Πραβδα σε άρθρο της τονίζει την πτώση του μέσου όρου ηλικίας των μελών του Πολιτικού Γραφείου από 105 σε 104,8 έτη, ενώ συγχρόνως αποφασίζεται οι νέοι γενικοί γραμματείς να είναι αποκλειστικά αιωνόβιοι Καυκάσιοι.

ΑΠΡΙΛΗΣ

Στο πρόγραμμα του Υφυπουργείου Νέας Γενιάς "Αθλητισμός και νέοι" η αστυνομία ανταποκρίνεται με αλλουσιδωτές επιχειρήσεις αρετής. Οι επιχειρήσεις αρετής εκτός από ελληνορωμαϊκή πάλη και μποξ στην πλατεία Εξαρχείων που έχει μεταβληθεί σε στίβο, περιλαμβάνουν αγώνες δρόμου και τον καθιερωμένο Μαραθώνιο του γύρου της Αθήνας. Ειδικά εκπαιδευμένοι άντρες των ΜΕΑ και των ΜΑΤ κυνηγούν τους νέους δίνοντάς τους ακόμα ένα κίνητρο για να αθληθούν. Στις στήλες του Ολυμπίου Διός ο δήμαρχος περιμένει τον πιο κακοποιημένο πολίτη για να του δώσει το χρυσό κλειδί της πόλης ενώ ο πιο κακοποιημένος αστυνομικός απομακρύνεται από το σώμα.

Η εκκίνηση δίνεται στην πλατεία Εξαρχείων αλλά καθώς οι κλούβες και οι αστυνομικοί πλησιάζουν διαπιστώνουν ότι οι αναρχικοί και τα περιθωριακά στοιχεία έχουν πάει, αν και είναι μήνας Απρίλιος, διακοπές. Μετά απ' αυτό ο διευθυντής της ενοποιημένης Ελληνικής Αστυνομίας κ. Φίλιας απομακρύνεται, παρότι έχει προσληφθεί μόλις δυο βδομάδες πριν, και ξαναστέλνεται αντιπρύτανης στην Πάντσιο για περισσότερη επιμόρφωση.

ΜΑΗΣ

Ημερησία κυκλοφορία τύπου: θεαματική άνοδος της αντιεξουσιαστικής εφημερίδας "Αρένα" η οποία κυκλοφορεί πλέον σε καθημερινή βάση. Πτώση της εφημερίδας "Έθνος". Στα μέσα του μήνα η Αρένα ξεπερνά τα 100.000 φύλλα, ενώ το "Έθνος" κλείνει. Διαμαρτυρίες από εργαζόμενους του Έθνους έξω από τα γραφεία της Αρένας. Αντιδρώντας έντονα στο κλείσιμο της εφημερίδας Έθνος, ο πρόεδρος της ΕΣΣΔ στην Αθήνα κ. Αντρώπων εκφράζει την ανησυχία του για την ελευθερία του τύπου στην Ελλάδα. Παράλληλα κυκλοφορούν φήμες ότι ο διευθυντής του Έθνους κ. Φιλίππου ανακλήθηκε στη Μόσχα για να αναλάβει τη διεύθυνση της Πράβδας.

ΙΟΥΝΗΣ

Η Τουρκία σαν χειρονομία καλής θέλησης για λύση του κυπριακού αποσύρει τα στρατεύματά της και θέτει τέρμα στην κατοχή της Κύπρου. Ο Παπανδρέου, αντίθετα, δηλώνει ότι ο τούρκικος επεκτατισμός δεν θα περά-

νοχή της αριστεράς): ακρίβεια και πάγωμα των μισθών, εντατική εκμετάλλευση των εργαζομένων, επίταση του καθημερινού άγχους της επιβίωσης, μόλυνση, κυκλοφοριακό πρόβλημα, αύξηση της εγκληματικότητας, (που είναι η τυφλή αντίδραση των ανθρώπων στις κοινωνικές πιέσεις που δέχονται), αύξηση της αστυνόμευσης και άγρια καταστολή από τα ΜΑΤ όλων των τελευταίων απεργιακών κινητοποιήσεων. Να ποιοι δώκουν τις πολιτικές ιδέες και τα πολιτικά επιχειρήματα που ακούγονταν από τον ραδιοσταθμό μας. Αυτοί που έχουν μετατρέψει την κοινωνία σε κόλαση της καθημερινής βιοπάλης όπου κάθε εργαζόμενος εξαναγκάζεται ν' αγωνίζεται με νύχια και με δόντια για τα λίγα ψίχουλα της επιβίωσης του. Αυτοί οι αποτυχημένοι διαχειριστές της κρίσης της καπιταλιστικής κοινωνίας είχαν το θράσος να συλλάβουν 4 ακροατές του σταθμού μας (επειδή ήταν απλώς νέοι άρα για την αστυνόμευση ύποπτοι) και σε μια δίκη παρωδία να καταδικάσουν τους τρεις απ' αυτούς σε 5 μήνες φυλάκιση.

Όμως η υπόθεση της ελεύθερης χρήσης του ραδιοφώνου όπως και κάθε κοινωνικού μέσου δεν πρόκειται να κλείσει τόσο εύκολα όσο φαντάζονται οι κάθε λογής Γεωργακάκηδες και Σκουλαρίκηδες. Οι εργαζόμενοι ξέρουν, ότι τίποτα σ' αυτή την κοινωνία δεν τους ανήκει, γι αυτό η άθλια ζωή τους πάει κατά διαόλου. Σύντομα θα διεκδικήσουν την ελεύθερη και συλλογική χρήση όλων των κοινωνικών μέσων που σήμερα βρίσκονται στα χέρια του κράτους και του Κεφάλαιου.

Ομάδα Τυφλοπόντικας 3/2/85

Ο περίφημος Πολιτικός Καζαμίας του '85 που τρώαξε τους κρατιστές του ΠΑΣΟΚ τόσο ώστε να εξαπολύσουν στις 9/1 νέα επιχείρηση Αρετής στο σπίτι μιας φοιτήτριας.

σε και κηρύσσει επιστράτευση εν όψει κήρυξης πολέμου. Τη λύση σ' αυτή τη δύσκολη στιγμή δίνουν οι αμερικάνοι με την αντιτρομοκρατική νέα διεθνή ομάδα. Καταλαμβάνουν την Κύπρο και αρχίζουν γενικές εκτελέσεις του κυπριακού λαού, παρά τις έντονες διαμαρτυρίες της Τουρκίας.

ΙΟΥΛΗΣ

Κοσμογονικές πλημμύρες στην Αιθιοπία. Χιλιάδες πνίγονται ενώ οι γραφειοκρατικοί διεθνείς οργανισμοί βοήθειας εξακολουθούν να στέλνουν νερό, αναψυκτικά, ψυγεία και αϊρ-κοντίσιον.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Ογκώδη παγόβουνα παρασυρμένα από ρεύματα της Βόρειας θάλασσας κατακλύζουν το Αιγαίο και το Ιόνιο πέλαγος. Αμέσως στο σπίτι του Λαού στον Περισσό συνέρχεται σ' εκτακτη συνεδρίαση η Κεντρική Επιτροπή του ΚΚΕ η οποία σ' ανακοίνωσή της αναφέρει τα εξής: "Καταγγέλλουμε στους έλληνες παραθεριστές την παραβίαση των χωρικών μας υδάτων από αμερικάνικα υποβρύχια καμουφλαρισμένα σε παγόβουνα. Το ΚΚΕ συνέπεσ στην αντιιμπεριαλιστική του παράδοση θ' αγωνιστεί μέσα στα συνταγματικά πλαίσια για να μπει οριστικά φραγμός στον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό όποιο κι αν είναι το προσωπείο που χρησιμοποιεί." Όμως ο καλοκαιρινός καύσωνας λειώνει σύντομα τα παγόβουνα και αποδεικνύει ότι δεν ήταν παρά μόνο παγόβουνα. Ο Ριζοσπάστης σ' ένα απολογητικό του άρθρο παραδέχεται το λάθος του και το αποδίδει σε παραπλανητικές ενέργειες του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΗΣ

Έρχεται στο φως ντοκουμέντο του Εμ-

φυλίου όπου αποδεικνύεται ότι την περίοδο 1944-49, γενικός γραμματέας του ΚΚΕ ήταν ο Κ.Καραμανλής μέχρι τη διαγραφή του το 1949. Σάλοσ στους κύκλους της αριστεράς ενώ το ΚΚΕ σιωπά. Ομαδικές αυτοκτονίες παλιών αγωνιστών του ΕΑΜ και του ΚΚΕ. Έτσι το ποσοστό του ΚΚΕ πέφτει στο 5%. Η Ρωσία προσφέρει την Ουκρανία να προσαρτηθεί στην Ελλάδα προκειμένου ν' ανέβει το ποσοστό του ΚΚΕ.

ΟΚΤΩΒΡΗΣ

Στις εκλογές του Οκτώβρη το ΠΑΣΟΚ αδυνατεί να πάρει ισχυρή πλειοψηφία και να σχηματίσει αυτοδύναμη κυβέρνηση. Το ΚΚΕ δέχεται να συμμετέχει σε κυβέρνηση εθνικής ενότητας με το ΠΑΣΟΚ και το ΚΚΕεσ. Η βουλευτής του ΚΚΕ Άιμιλία Υψηλάντη αναλαμβάνει Υπουργός Εργασίας. Η πρώτη δήλωσή της είναι ότι η εργασία θα γίνει τέχνη και θα δοθούν ειδικά σεμινάρια ρυθμικής στους εργαζόμενους από τα μπαλέτα Μπολσόι για την αύξηση της παραγωγικότητας. Δήλωση που σπέρνει την σύγχυση στην εργατική τάξη. Ξεσπούν απεργίες και καταλήψεις στα εργοστάσια με πρωτοπόρα τα κοινωνικοποιημένα. Οι εργαζόμενοι ζητούν να φέρουν την τέχνη στην ζωή τους. Επεμβαίνει η αστυνομία που όμως αδυνατεί να επιβάλλει την τάξη. Καλείται ο στρατός αλλά οι στρατιώτες συμφιλιώνονται με τους εργάτες. Η κατάσταση είναι κρισιμότητα σώζεται όμως από τον Αλέφαντο ο οποίος διαλύει την παρεξήγηση δηλώνοντας ότι μόνο το ποδόσφαιρο είναι τέχνη.

ΝΟΕΜΒΡΗΣ

Ο Τυφλοπόντικας των FM με την βοήθεια νέων αντιραδιογωνιόμετρικών συστημάτων κάνει καθημερινά 24ωρες εκπομπές. Η ακροατικότητα των κρατικών μέσων ενημέρωσης πέφτει κατακόρυφα. Η ΕΡΤ στην προσπάθειά

ντολογικό εύρημα αποδεικνύει, ακόμη μια φορά, τη μακαβριότητα και το σφρίγος της ελληνικής φυλής.

Αμέσως, η ΓΣΕΕ επανεκτιμώντας τη συγκυρία αναστέλλει επ' αόριστον κάθε απεργιακή κινητοποίηση. Στα δε παρασκήνια, το κυβερνών κόμμα έπειτα από μυστική συνάντηση με αντιπροσώπους όλων των κομμάτων επαναπροσδιορίζει την πολιτική του απέναντι στην Τουρκία. Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος εμφανίζεται στους δημοσιογράφους για να δηλώσει ότι έπειτα από το αναπάντεχο γεγονός η εθνική ομοψυχία επιτέλους επιτεύχθηκε. Εύχεται επίσης στην Τουρκία κάποιο παρόμοιο γεγονός να επισπεύσει την επιστροφή στην δημοκρατική ομαλότητα.

Ο διεθνούς φήμης μοντελιστ Τσεκλένης δεν χάνει την ευκαιρία να λανσάρε, σ' επίδειξη μόδας στο Χίλτον, τη νέα Νεατερντάλιο μόδα. Πρόκειται για ένα κουστούμι που αποτελείται από δύο τεμάχια αυθεντικής γιδοπροβιάς. Ο υπουργός Δημόσιας Τάξης, προβληματισμένος, δηλώνει: "Ευτυχώς οι στολές της Ελληνικής Αστυνομίας δεν έχουν ακόμα παραδοθεί. Πράγμα που μας δίνει τη δυνατότητα να ξανασκεφτούμε το ζήτημα με βάση τα νέα μοντέλα του κυρίου Τσεκλένη.

Στο μεταξύ, ο άνθρωπος του Νεατερντάλ, έχοντας μάθει ελληνικά έπειτα από εντατικά σεμινάρια γλωσσολόγων, σε πρεξ κόνφερανς δηλώνει: "Οι κομμουνιστές δεν έχουν τίποτα να κρύψουν και δεν ντρέπονται να διακηρύξουν ότι πρόθεσή τους είναι η βίαιη ανατροπή της καπιταλιστικής κοινωνίας."

ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ

ΚΑΤΑΛΗΨΗ

3^ο ΚΕΤΕ ΓΚΡΑΒΑΣ: ΚΡΑΥΓΗ ΕΛΠΙΔΑΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ - ΦΥΛΑΚΕΣ.

Γκράβα. Φλεβάρης 1985. Στο σκοτεινό και γκριζό όγκο του μεπτόν που καθημερινά φιλοξενεί 14.000 μαθητές της βασικής και μέσης εκπαίδευσης, παρουσιάζεται μια διαφοροποίηση. Ενώ μέχρι τις 6 του μήνα όλα δούλευαν κανονικά και η σχολική χρονιά 84-85 κυλούσε ήρεμα, απ' αυτή τη μέρα κάτι πάει στραβά. Κάτι δεν δουλεύει όπως τα υπόλοιπα εξαρτήματα της εκπαιδευτικής (διάβαζε αλλοτριωτικής) μηχανής. Είναι το 3ο ΚΕΤΕ (τεχνικό-επαγγελματικό λύκειο) που έχει καταλειφθεί από τους μαθητές του. Την κανονική ροή εισόδου και εξόδου χιλιάδων μαθητών την ίδια ώρα, κάθε μέρα, 5 φορές την βδομάδα, διακόπτει η ασύσκητη εισόδος και έξοδος στο κατειλημένο σχολείο. Που μπαίνουν βιβλία, που δεν περιμένουν το κουδούνι να κτυπήσει για να μπουν, στις τάξεις. Καθηγητές δεν υπάρχουν, μάθημα δεν γίνεται, τα θρανία δεν χρησιμοποιούνται για να γράφεις διαγωνίσματα αλλά για να κοιμάσαι. Στο γραφείο των καθηγητών (προσιτό στους μαθητές μόνο για να πάρουν αποβόλε) ακούγεται μουσική, μαθητές μπαίνουν, ενώ άλλοι ξαπλωμένοι στις πολυθρόνες κουβεντιάζουν και καπνίζουν (ενώ μερικοί δίνουν και κανένα φιλή). Οι γκριζοί τοίχοι του μεπτόν αλλάζουν από μαθητές που με χαρά ζωγραφίζουν πάνω τους είτε πολύχρωμα σκίτσα του Μοντζίλο είτε οτιδήποτε άλλο έχουν στην φαντασία τους. Κάποιοι άλλοι κάθονται στον ήλιο και κουβεντιάζουν για βόλτες με τις μηχανές τους, για έρωτα, για μουσική. Είναι προφανές ότι κάτι δεν πάει καλά. Μέσα στην τεράστια μάσα μεπτόν που λέγεται συγκρότημα σχολικών κτιρίων Γκράβα, με την παντελή απουσία πράσινου και ελεύθερων χώρων, με τα κάγκελα παντού όπου υπάρχει άνοιγμα αλλά και γύρω-γύρω να θυμίζουν στρατόπεδα συγκέντρωσης, με τα παράθυρα να βλέπουν μόνο προς τα μέσα, στα προαύλια, όπως στις φυλακές, κάποιοι δείχνουν τον τρόπο να σπάσει αυτή η απάσια μονοτονία. Είναι οι καταληψίες μαθητές του 3ου ΚΕΤΕ.

Η όλη ιστορία ξεκίνησε από την άρνηση των καθηγητών να πάνε τα παιδιά εκδρομή, και σ' αυτό το αίτημα αμέσως προστέθηκαν κι άλλα όπως αύξηση του αριθμού των απουσιών, όχι στο νόμο Α-309 που ρυθμίζει τη λειτουργία της γενικής εκπαίδευσης, αύξηση δαπανών για την Παιδεία. Πού φτάνει όμως; Σήμερα, κάποια παιδιά 15, 16, 17 χρονών χωρίς πολιτική πείρα, βομβαρδίζονται καθημερινά από πλαστά πρότυπα, αντιμετώπιζοντας τ' φόβο των γονέων, των καθηγητών, της αστυνομίας, του Υπουργείου, τελικά αδιαφορούν και προχωρούν στην κατάληψη προκειμένου να πετύχουν αυτό που θέλουν. Παραπέρα, στην εξέλιξη της κατάληψης όχι μόνο δεν μένουν απλά στην υπεράσπιση των αιτημάτων τους, αλλά προωθούν ένα διαφορετικό τύπο οργάνωσης του σχολείου αφού παίρνουν στα χέρια τους όχι μόνο τη διεύθυνσή του, αλλά φροντίζουν και για την εξανθρώπιση του κιάλας, με πρώτο στόχο τη διαμόρφωση ενός καλύτερου περιβάλλοντος. Μάλιστα μας τόνισαν ότι η προσπάθεια αυτή θα συνεχιστεί και αφού τελειώσει η κατάληψη, αφού πιθανά θα ικανοποιηθούν τα αιτήματα. Οι καταληψίες μαθητές μέσα σε λίγες μέρες αποκαλύπτουν όλο το δυναμικό που ελευθερώνουν οι άνθρωποι όταν αποφασίζουν να πάρουν τις τύχες στα χέρια τους. Δείχνουν πως οι θεωρούμενοι μαθητές 2ης κατηγορίας, τα μαύρα πρόβατα του εκπαιδευτικού συστήματος, όχι μόνο κρύβουν μέσα τους μια τεράστια δημιουργικότητα και θέληση, αλλά μπορούν και να την κάνουν πράξη όταν εκλείπουν οι ουσιαστικοί λόγοι καταδυνάστευσης αυτής της θέλησης κι αυτής της δημιουργικότητας. Δηλαδή το αστικό σχολείο με τους εξουσιαστικούς μηχανισμούς του.

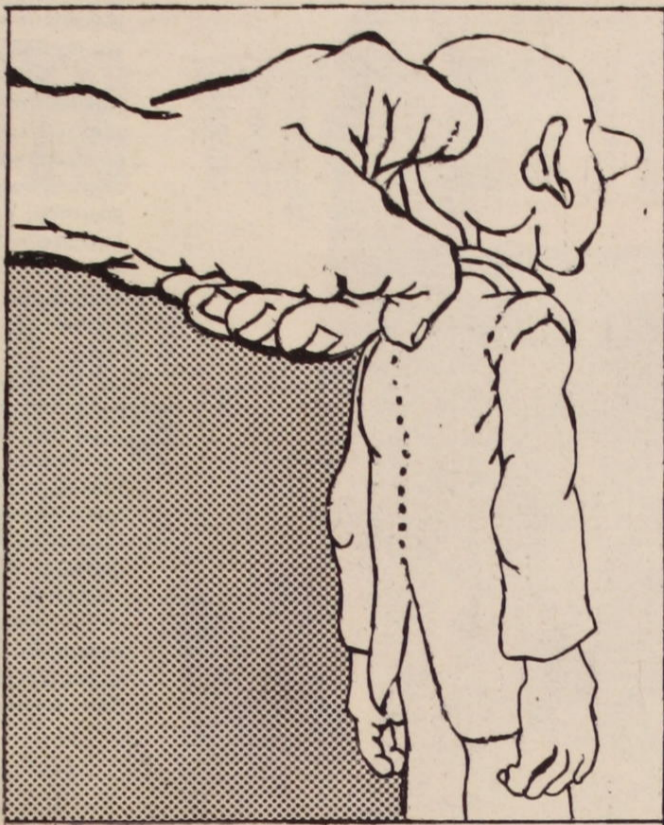
συνέχεια από σελίδα 1

Όλα τα κόμματα, όλες οι κυβερνήσεις και όλες οι εξουσίες είναι πουλημένες στα είδωλα της τυραννίας, της κλεψιάς και του ψέμματος. Κάθε τι που δεν περνάει από το χέρι σας είναι ένα ψέμμα και ένα όπλο δολοφονικό στον κρόταφο σας.

ΣΥΝΤΡΙΨΤΕ ΚΑΘΕ ΤΙ που δεν το ορίζετε εσείς οι ίδιοι, συντρίψτε κάθε κυβέρνηση που ζητάει την ανοχή σας, κάθε θεσμό που αποφασίζει ερήμην σας.

ΟΡΓΑΝΩΣΤΕ ΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ενάντια στον έρποντα φασισμό της εξουσίας, που σήμερα τυχαίνει να φοράει τον πράσινο μανδύα της "αλλαγής".

ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΤΕ ΤΙΣ ΔΙΚΕΣ ΣΑΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΑΥΤΟΑΜΥΝΑΣ στα εργοστάσια, στα σχολεία, στα πανεπιστή-

Απέναντι στην αδιαφορία και το προβόκαρισμα των αστικών φυλλάδων, των κομμάτων, των "υπεύθυνων", οι μαθητές του ΚΕΤΕ επιδεικνύουν τη δύναμη και την αποφασιστικότητα τους, όχι μόνο κρατώντας τόσες μέρες την κατάληψη, αλλά περισσότερο προσπαθώντας να δώσουν μια ποιότητα άλλη, διαφορετική από τις συνηθισμένες αλλά τόσο περιεκτική, σ' όλη αυτή την ιστορία, χωρίς τις κομματικές ντιρεκτίβες ή τις σοφιστικές-συμβολές των διαφόρων θεωρητικών-απολογητών του συστήματος.

Έτσι βλέπουμε σήμερα ότι το ζήτημα δεν είναι αν οι καταληψίες θα κερδίσουν ή όχι τον αγώνα για τα αιτήματά τους. Γιατί σίγουρα έχουν κερδίσει κάπου αλλού. Στο ότι μπόρεσαν με τα πενήντα μέτρα που διαθέτουν, να δώσουν μια πρώτη ΔΙΚΗ τους, έστω και μη ολοκληρωμένη άποψη για το πως θέλουν τη σχολική ζωή τους. Για μας αυτό είναι και το σημαντικό. Γιατί τώρα πια οι καταληψίες έχουν καταλάβει καλά τι θέλουν και ποιοι τους το αρνούνται, ποιος είναι ο εχθρός τους και πως πρέπει να το χτυπήσουν. Μέσα δε σε μια ελληνική καπιταλιστική κοινωνία να περνάει μια από τις μεγαλύτερες κρίσεις της ιστορίας της, αυτή η ενέργεια έρχεται να προστεθεί σε μια σειρά άλλων που η εκμεταλλεόμενοι έστω και αντιφατικά σ' αυτή τη φάση συνεχώς προωθούν δείχνοντας πως πραγματικά το τέλος του 20ου αιώνα τους ανήκει.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ:
ΓΙΩΡΓΟΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΟΥΡΚΟΣ

Υ.Γ. Ευχαριστούμε τα παιδιά του ΚΕΤΕ για την εμπιστοσύνη τους. Χωρίς αυτή το άρθρο αυτό δεν θα μπορούσε να γραφτεί. Τους το αφιερώνουμε.

μα, στις μεγαλουπόλεις και στην ύπαιθρο. Πετάξτε τους φαντάρους του κράτους και των κομμάτων του από το παράθυρο της απελευθερωτικής επιθυμίας σας, φωνάζοντας σ' όλους ηχηρά και κατάνουτρα αυτό που καθημερινά σιγοψιθυρίζετε: **ΕΙΣΤΕ ΟΛΟΙ ΣΑΣ ΠΟΥΛΗΜΕΝΟΙ!!**

Η μόνη αλλαγή στη ζωή μας θα έρθει από την πάλη ανάμεσα στους φασίστες εξουσιαστές και στο προλεταριάτο, τις δυνάμεις της αντι-εξουσίας.

Πάλη για την αυτόνομη δράση του προλεταριάτου!

Πάλη ενάντια στην εξουσία του κράτους και των κομμάτων του!

Για την κοινωνική επανάσταση και τον αντιεξουσιαστικό μετασχηματισμό της κοινωνίας!

Για τον κομμουνισμό και την ΑΝΑΡΧΙΑ!

ΟΣΑ ΔΕΝ ΦΤΑΝΕΙ Η ΑΛΕΠΟΥ ΤΑ ΚΑΝΕΙ ΚΡΕΜΑΣΤΑΡΙΑ

ΛΑΤΚΗ ΡΗΣΗ

Αφορμή για αυτό το κείμενο ήταν η συνέντευξη που έδωσε η "Αναρχική Πρωτοβουλία Μαρούσιου" στο 2ο τεύχος της Αρένας.

Χωρίς να μας εκπλήσει, εξαιτίας του συνόλου των τοποθετήσεων, σταθήκαμε στην αναφορά που γίνεται για την "λούμπα" που έπεσαν τα Πατήσια με το στέκι που άνοιξαν.

Επειδή δεν μας γοητεύει ιδιαίτερα να αποτελούμε παράδειγμα προς αποφυγήν και για την όποια αποκατάσταση της αλήθειας, σχετικής και συγκεκριμένης πάντοτε, θα προσπαθήσουμε συνοπτικά να καταγράψουμε την εικόνα της σύνθεσης των επιθυμιών και των αναγκών που μας ώθησαν σ' αυτή την ενδιαφέρουσα προσπάθεια, που σημειωτέον δε ήταν η πρώτη αλλά ούτε και η τελευταία, από μεριάς μας, στην περιοχή.

Το Σεπτέμβριο του 1982 άρχισε να λειτουργεί στην οδό Νάξου στα Πατήσια από πρωτοβουλία των "αυτόνομων Πατησίων" και των "αντιεξουσιαστών Κυψέλης" το στέκι με την επωνυμία "Κέντρο Εναλλακτικής Κουλτούρας".

Η μορφή σύμφωνα με τον Αστικό Κώδικα ήταν πολιτιστικού συλλόγου για την ασυλία και την δυνατότητα υπεράσπισης του χώρου από οποιαδήποτε εισβολή, με νόμιμη κάλυψη. Από ανάλογη άλλωστε προσπάθεια εισβολής, εκκρεμεί και μια δική σε βάρος συντρόφου μετά από μήνυση αστυνομικού, για αντίσταση και εξύβριση, η οποία δεν δικάστηκε ποτέ.

Στην ουσία ο χώρος αυτός λειτουργήσε σαν κέντρο διάδοσης αντιεξουσιαστικών ιδεών και πρακτικών στην περιοχή, όπως άλλωστε ήταν και η πρόθεσή μας.

Τα τμήματα που αποτελούσαν το στέκι ήταν: 1) Χώρος συγκεντρώσεων και συζήτησης σε καθημερινή λειτουργία, που αποδείχθηκε μικρός όταν γινόταν κάποια ενδιαφέρουσα εκδήλωση. 2) Αρκετά ενημερωμένη βιβλιοθήκη τουλάχιστον όσον αφορά τις αντιεξουσιαστικές ειδήσεις και που συμπληρωνόταν συνεχώς με τα καινούρια έντυπα. 3) Λειτουργία κυλικείου που κατάφερε να καλύπτει το ενοίκιο και μικρά τρέχοντα έξοδα.

Το κέντρο λειτουργήσε 2 χρόνια και έκλεισε τον χειμώνα του 84 για διάφορους λόγους, κύρια όμως επειδή κατανάλωσε την δυναμική που διέθετε στην σύζευξη ετερόκλητων ατόμων.

Στην διάρκεια της λειτουργίας του ξεπερνώντας κατά κάποιο τρόπο τις προσδοκίες μας συσπειρώσε πάρα πολλά νέα παιδιά, σε καθημερινή βάση, κύρια μαθητές απ' τα γύρω σχολεία.

Θέλουμε να τονίσουμε πως το στέκι δεν ήταν ούτε PUB, ούτε αυτοσκοπός για κανένα μας, ήταν απλά το μέσο που διευκόλυνε την επικοινωνία κάποιων ατόμων, με αντιεξουσιαστική διάθεση μεταξύ τους και με άλλους ανήλικους νέους ανθρώπους, προσφέροντάς τους και την

δυνατότητα για παραπέρα εκδηλώσεις.

Έχοντας όμως παράλληλα και πλήρη συνείδηση για τους κινδύνους που μπορούσαν να σε οδηγήσουν οι ψευδαισθήσεις για αυτόνομες νησίδες μέσα σ' αυτήν την κοινωνία, που προσπαθούν να περιορίσουν την εμπορευματική αλλοτρίωση έξω απ' τα όριά της, ήταν απλά μια προσπάθεια σύνδεσης της καθημερινής ζωής κάποιων ατόμων με τις ανατρεπτικές ιδέες τους.

Σε καμιά περίπτωση δεν εμποδίστηκε από κανένα η λειτουργία ατόμων του κέντρου σε άλλους χώρους.

Όσον αφορά το "χάσιμο των παιδιών απ' τα Πατήσια" από τις εκδηλώσεις του Κέντρου (Εξάρχεια κλπ.), φαίνεται πως ο αφηγητής της συνέντευξης αγνοεί την ακινησία του αντιεξουσιαστικού χώρου τα δύο τελευταία χρόνια και αυτό σίγουρα δεν οφείλεται στην δική μας ακινησία, άλλωστε και στις προηγούμενες κινητοποιήσεις για φυλακές, καταλήψεις κλπ, η συμμετοχή μας ήταν αρκετά κριτική όσον αφορά την ποιότητα αυτών των εκδηλώσεων του "χώρου".

Η κρίση που περνάει το αντιεξουσιαστικό κίνημα, στην Ελλάδα είναι κατάσταση που πρέπει να μας προβληματίζει σοβαρά και όχι να ξεπερνιέται με υποκατάστατα τύπου προκήρυξη, αφίσσα, διαδήλωση, σπάσιμο βιτρινών, έκδοση μουσικών αντύπων και προσπάθειες για ανύσταση πεθαμένων ομοσπονδιών, ιδεολογιών και άλλες αειθαλείς φενάκες.

Εξάλλου όποιος μιλά για επανάσταση και δεν προσπαθεί να την συνδέσει με την καθημερινή του ζωή και το τεράστιο ανατρεπτικό δυναμικό του έρωτα έχει ένα κουφάρι στο στόμα του.

Αυτό το νόημα έχει και η επιμονή μας να ρίχνουμε το βάρος της δραστηριότητάς μας στο χώρο όπου βρισκόμαστε και δρούμε κάθε μέρα και νύχτα και δυο γραμμές σε μια συνέντευξη δεν φτάνουν για να εξαντλήσουν το θέμα. Καλό λοιπόν θα είναι να ξεκινήσει κάποιος διάλογο γύρω από τα στέκια στις γειτονιές, εμείς απ' τη μεριά μας είμαστε πρόθυμοι να ανταλλάξουμε τις εμπειρίες μας με οποιονδήποτε ενδιαφέρεται.

Παρεπιπτόντως ανακοινώνουμε πως έχει αρχίσει μια νέα προσπάθεια για την δημιουργία ενός χώρου που φιλοδοξεί να έχει κάποια υλική και τεχνική υποδομή όσον αφορά την αντιεξουσιαστική πληροφόρηση στα Πατήσια αλλά και αλλού.

Για την οικονομική ενίσχυση της προσπάθειας έχει εκδοθεί ένα ημερολόγιο του 1985 και όποιος επιθυμεί να ενισχύσει μπορεί να αγοράσει (και όχι μόνο).

Αίσιον και ευτυχές τον νέον έτος.
ΑΥΤΟΝΟΜΟΙ ΠΑΤΗΣΙΩΝ
(Πρώην μέλη του Κέντρου Εναλλακτικής Κουλτούρας)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Σύντροφοι από όλη την Ελλάδα, ΚΙΝΔΥΝΕΥΟΥΝ ΜΕ ΦΥΛΑΚΙΣΗ! οι σύντροφοι Διονύσης και Παναγιώτης Παπαδόπουλος δικάζονται σε λίγες μέρες, συγκεκριμένα:

Ο πρώτος έχει εφετείο στις 22 Φλεβάρη '85, για την ενέργεια διαμαρτυρίας στην Κρατική Βία που είχε γίνει στις 16/2/83 στο Κολωνάκι, όπου είχαν σπασθεί μερικά καταστήματα στην Τσακάλωφ. Είχε συλληφθεί με βάση την περιγραφή μαρτύρων 10 λεπτά αργότερα και μαζί με τον Θόδωρα Σαραντόπουλο και χωρίς άλλα στοιχεία, καταδικάστηκαν σε 11 μήνες ο καθένας.

Ο δεύτερος δικάζεται την 1η Μάρτη για προκήρυξη που αφορούσε την υπόθεση Φ.Δανάτου, το καλοκαίρι του '83, χωρίς να έχει σχέση με το κείμενο αυτό. Δικάζεται πάλι στις 29 Μάρτη για δικιά του προκήρυξη σχετικά με τις "αυτοκτονίες" των φαντάρων.

ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ
Όπως καταλαβαίνετε θα χρεια-

στεί οικονομική βοήθεια από όλους για να αντιμετωπιστεί η ενδεχόμενη καταδίκη τους, οι πιθανές χρηματικές ποινές, εξαγορές, έξοδα νομικά κλπ. Αυτή την στιγμή ο "ΣΠΑΣΤΗΣ" ότι λεφτά βγάζει τα δίνει εκεί, όπως έκανε με ανάλογες κινητοποιήσεις. Στείλτε λοιπόν, ότι χρηματική βοήθεια μπορείτε το γρηγορότερο με ταχυδρομική επιταγή στην διεύθυνση:

ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΔΙΜΗΝΗ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ "Ο ΣΠΑΣΤΗΣ"
Εκδότες: Παπαδόπουλος Παναγιώτης
Παπαβασιλείου Χριστίνα
οδός Ερμανουηλίδου 6
175 64 Πάλη. Φάληρο - ΑΘΗΝΑ

και κάντε κάθε τι που εσείς νομίζετε σωστό σε συμπάρσταση. Αυτό που έχει σημασία είναι ότι κάθε σύντροφος έχει πολλά να προσφέρει έξω και ελάχιστα μέσα.

Για την αυτονομία
Ενάντια στο Κράτος και τα αφεντικά

● ΓΙΝΕ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗΣ ! ●

ΑΜΕΣΗ ΔΡΑΣΗ ενάντια στα αφεντικά και το κράτος!

Δημοσιεύουμε σ' αυτό το τεύχος το 2ο και τελευταίο μέρος του κειμένου για την Άμεση Δράση.

Πέρα όμως απ' αυτό το κείμενο, θα επιθυμούσαμε να βλέπαμε να δημιουργείται κι ένας δικός μας διάλογος πάνω στο τόσο ζωτικό αυτό θέμα. Η ανάγκη να φτιάξουμε δικά μας σενάρια που θα ξεφεύγουν απ' τον θεαματικό χαρακτήρα αυτής της κοινωνίας και θα γίνονται οι καταλύτες της έμπρακτης κριτικής μας, αρχίζει πια να φαίνεται στον ορίζοντα.

Σύντροφοι, ας αποδεσμεύσουμε τη φαντασία μας κι ας την αφήσουμε να κάνει ό,τι αυτή θέλει.

ΑΜΕΣΗ ΔΡΑΣΗ ΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ

Πήγαινα για την δουλειά τις προάλες, όταν με σταμάτησε μια ταχυδρομός με κανά δύο γράμματα για μένα. Ένα από τα γράμματα δεν είχε σφραγίδα. Όταν της το είπα, αυτή απάντησε, "μην ανησυχείς", γιατί υπάρχει "κάποια διαμάχη" στο ταχυδρομείο και οι εργαζόμενοι εκεί ενθάρρυναν τον κόσμο να μην βάζει γραμμοτόσημα πάνω στα γράμματα γιατί αυτά θα έφταναν στον προορισμό τους ανεξάρτητα απ' το αν είχαν ή όχι. Ωραία! Πήγα να βουτήξω την πρωινή εφημερίδα από τον αυτόματο διανομέα και βρήκα το άνοιγμα φρακαρισμένο και ορθάνοιχτο. Δεν χρειάστηκε να πληρώσω. Ξέμεινα από τσιγάρα. Πετάχθηκα μέχρι το τοπικό μας σούπερ-μάρκετ να δω την ταμεία και να ρωτήσω το πως τα πάνε με την "διαμάχη" τους. Όχι και τόσο καλά, και μου χρέωσε μισή τιμή για τα τσιγάρα. Ανέβηκα στο λεωφορείο και ο οδηγός έβαλε το χέρι του πάνω στον κερματοδέκτη λέγοντας, "κανένας δεν θα πληρώσει σήμερα". Τελικά έφτασα στη δουλειά και βρήκα ότι όλοι ήταν στην καφετέρια σε καθιστική απεργία γιατί 50 άτομα είχαν ειδοποιηθεί ότι θα απολυθούν.

ΜΗΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΑΠΙΘΑΝΟ ΤΟ ΣΕΝΑΡΙΟ;

Ίσως, αλλά είναι ένα σενάριο που δείχνει την ποικιλία προσεγγίσεων και την ευστροφία των εργατών όταν αποφασίσουν λόγω της απογοήτευσης ή της αδράνειας να πάρουν κάποιον αντιμετωπίσει τους διευθυντές με κάποιο απλό αίτημα αλλαγής και μόνο, και δεν έχουν μπλοκαριστεί από την κλωσει-εργία των διαπραγματεύσεων; Πόσοι από μας έχουν καταχωρήσει παράπονα και δεν ανακάλυψαν ότι αυτό ακριβώς έγινε; Δηλαδή ότι καταχωρήθηκαν σε φακέλους χωρίς καμία συνέχεια;

Πόσοι από μας πήγαν σε συνελεύσεις των συνδικάτων και δεν καυτηρίασαν τις διοικήσεις για την ανικανότητά τους να επιλύσουν σημαντικά παράπονα και διαμάχες; Όταν πια βαρεθούμε και απογοητευθούμε αρκετά με τα πιωγυρίσματα και την απροξία πάνω σε σημαντικά θέματα, τότε θα έρθει ο καιρός να πάρουμε την υπόθεση στα χέρια μας με την ΑΜΕΣΗ ΔΡΑΣΗ.

Αν υπάρχει κάποιο περιβάλλον που να παρέχει την σπουδαιότητα, την αμεσότητα, την επιτακτική ανάγκη και την συντροφικότητα για Άμεση Δράση αυτό είναι ο χώρος της δουλειάς. Από τους Γουόμπλις στις αρχές του 1900 (παρτσούκλι για τα μέλη του I.W.W.), μέχρι τους ισπανούς συνδικαλιστές της δεκαετίας του '30, και τις καταλήψεις εργοστασίων τον Μάη του 1968, μέχρι και σήμερα ακόμα, η Άμεση Δράση στο χώρο της δουλειάς έχει αποτελέσει ένα διεγερτικό μέσο για επίτευξη στόχων, πιο αποτελεσματικά και άμεσα απ' ό,τι αν θα κυλιόμασταν στο βόρβορο της συμβατικής συνδικαλιστικής σοφίας και τακτικής.

Όπως το έκφρασε ένας αναρχοσυνδικαλιστής συγγραφέας: "Με την άμεση δράση οι αναρχοσυνδικαλιστές εννοούν κάθε μέθοδο άμεσου πολέμου των εργατών ενάντια στην οικονομική και πολιτική τους καταπίεση. Ανάμεσα σε αυτές, οι πιο σημαντικές είναι: Η απεργία, σε όλες τις διαβαθμίσεις από τον απλό αγώνα για το μεροκάματο μέχρι τη Γενική Απεργία το μπουκοτάρισμα το σαμποτάζ στις αμέτρητες μορφές του, η αντιμιλιταριστική προπαγάνδα και σε ιδιαίτερα κρίσιμες περιπτώσεις, όπως, για παράδειγμα, στην Ισπανία σήμερα (δεκαετία του '30), ένοπλη αντίσταση των ανθρώπων για την προστασία της ελευθερίας και της ζωής τους. (Ρούντολφ Ρόκερ, Αναρχοσυνδικαλισμός).

Το είδος των ενεργειών που κάποιος μπορεί να ξεκινήσει στο χώρο δουλειάς, περιορίζεται μόνο από τις φαντασίες των ίδιων των εργατών. Πριν από την κορύφωση σε μια ολική απεργία, συνήθως προηγούνται μήνες διαπραγματεύσεων ανάμεσα στα συνδικάτα και την διεύθυνση ενώ οι περισσότεροι εργάτες είναι προετοιμασμένοι να κάθονται και να περιμένουν ενώ οι δικηγόροι και οι διαπραγματευτές προσπαθούν να έρθουν σε συμφωνία. Όμως δεν υπάρχει τίποτα που να μπορεί να αντικαταστήσει λίγη Άμεση Δράση για να επιταχύνονται κάπως οι διαδικασίες, ή, και αυτό είναι πιο σημαντικό, για να μεταφερθεί η σύγκρουση με τα αφεντικά ακριβώς στο χώρο δουλειάς-στο σημείο της παραγωγής, εκεί που μπορούμε να βάλουμε μπροστά τις δικές μας τακτικές και να αχρηστεύσουμε την απόθεια και την αλλοτρίωση που απλώνονται σαν πανούκλα στους εργαζόμενους.

Η ΣΤΑΣΗ ΑΝΑΜΟΝΗΣ

Στα αρχικά στάδια μιας σύγκρουσης η υποστήριξη των συναδέλφων μπορεί να μην υπάρχει άμεσα. Στο μεγαλύτερο μέρος τους θα υιοθετήσουν μια στάση "πρίμενε και βλέπουμε". Σε πολλές περιπτώσεις διάφοροι εργάτες σαν άτομα δεν είχαν την υπομονή να περιμένουν τις οδηγίες των συνδικάτων και πήραν προσωπικές πρωτοβουλίες. Σε μια τέτοια περίπτωση η εν λόγω εταιρεία κατασκεύαζε ηλεκτρονικά. Λόγω της λεπτότητας της δουλειάς και της επιδεκτικότητας σε βλάβη των συσκευών που παράγονταν, η στάση κάποιοι εργάτη ήταν ότι ένα αποσυνδεδεμένο σύρμα εδώ, ένα στραβό εξάρτημα εκεί, και η συσκευή θα κατανοούσε άχρηστη. Ένας εξίσου απογοητευμένος συνάδελφος που τύχαινε να είναι ένας απ' αυτούς που ελέγχουν τις συσκευές για τυχόν λάθη πριν αυτές φύγουν απ' το εργοστάσιο, συνήθως τις άφηνε να φύγουν ακόμα και όταν δυσλειτουργούσαν. Η ζημιά στη φήμη της εταιρίας ήταν αρκετά μεγάλη, χωρίς να αναφερθούμε στις επισκευές που γίνονταν αναγκαστικά σε συσκευές που επιστρέφονταν. Αυτές οι πράξεις αν και προξενούσαν ζημιά, ήταν, όμως περιορισμένες γιατί ήταν παράνομες και υπόγειες, και ενώ ικανοποιούσαν τα άτομα που τις έκαναν, δεν ήταν αρκετά ανεβασμένες για να τραβούν την προσοχή των συναδέλφων.

Η Συνεργασία και η συντροφικότητα με τους συναδέλφους έστω και σε περιορισμένη κλίμακα, είναι πολύ σημαντική αν πρόκειται να πάμε πέρα από ατομικές ενέργειες, και να μπούμε στο επίπεδο των συλλογικών. Στην πό πάνω περίπτωση, της δουλειάς σε μια εταιρία ηλεκτρονικών ειδών, οι εργά-

τες ήταν σε μια αλυσίδα παραγωγής είκοσι ανθρώπων, και ο κάθε ένας είχε να κάνει κάτι πολύ περιοριστικό, επαναληπτικό και μονότονο. Κάθε ένας εργάτης έπαιρνε με την σειρά του το έργο του βιδώματος, και έτσι γινόταν πιο δύσκολο το να απομονωθεί το πρόβλημα και συνεπώς να απομονωθεί ο υπεύθυνος για την βλάβη.

Όλες αυτές οι ενέργειες έτειναν να μειώσουν την παραγωγικότητα της εταιρίας και να ξελαφρώσουν τις απογοητεύσεις των εργατών που έχουν πια βαρεθεί τις άθλιες συνθήκες δουλειάς και τις μπλοκαρισμένες διαπραγματεύσεις. Για κάθε δουλειά υπάρχει ένας μοναδικός τρόπος μείωσης της παραγωγικότητας και οι πιο πολλές τακτικές είναι πιο παθητικές και λιγότερο καταστρεπτικές. Μερικές από τις πιο κοινές και εύκολες ενέργειες που συμβαίνουν καθημερινά είναι η οικειοποίηση αγαθών της εταιρίας από τους εργαζόμενους σ' αυτήν, η άρνηση δουλειάς σε χώρους που κρίνονται ανασφαλείς, αργοπορεία κλπ.

Άλλες ενέργειες που έχουν δοκιμαστεί από τους ξεμαγεμένους εργάτες, περιλαμβάνουν: αλόδωτα μηχανήματα, ζάχαρη στα νεποζίτα των ταξί των μεγάλων εταιριών, μηχανήματα που ρίχνονται πάνω στους μεταφορικούς ιμάντες και άλλες πράξεις οι οποίες αν και δεν κλείνουν μια εταιρία τόσο αποτελεσματικά όσο μια απεργία, δίνουν όμως στους εργάτες κάποια προσωρινή ανάπαυλα και ξεκούραση από τους εξοντωτικούς ρυθμούς. Αυτές είναι ενέργειες που στο μεγαλύτερο μέρος τους γίνονται είτε ατομικά είτε από μικρές ομάδες εργατών και, ενώ ικανοποιούν μικροπρόθεσμα, δεν είναι πραγματικά αποτελεσματικές εκτός αν λειτουργήσουν σαν καταλύτες και ωθήσουν το μεγάλο μέρος των εργατών, ενθαρρύνοντάς τους για πιο μεγάλες και πιο ανθεκτικές διακοπές της εργασιακής διαδικασίας.

ΚΑΘΙΣΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΑΓΡΙΕΣ ΑΠΕΡΓΙΕΣ.

Από όλες τις στάσεις εργασίας η απεργία είναι η πιο συχνά αποδεκτή από τα συνδικάτα και επομένως είναι μια πιο "επίσημη" μορφή άμεσης δράσης. Οι απεργίες που προκύπτουν από άμεσα παράπονα και παίρνουν την μορφή της καθιστικής ή της άγριας απεργίας, είναι πιο άμεσες από την φύση τους, επειδή καλούνται από τους ίδιους τους εργάτες αυθόρμητα και πολύ συχνά χωρίς την αποδοχή και επιδοκιμασία των συνδικάτων. Καθιστικές και άγριες απεργίες έχουν κληθεί για θέματα όπως κακή μεταχείριση ενός εργαζόμενου από κάποιο διευθυντή, ακατάλληλες συνθήκες θέρμανσης ή κλιματισμού στον τόπο της δουλειάς, ή οποιονδήποτε τύπο διαμάχης που παίρνει πολύ χρόνο για να επιλυθεί. Αλλά από όλα τα είδη απεργιών οι πιο ικανοποιητικές, από την αντι-εξουσιαστική σκοπιά είναι εκείνες στις οποίες οι εργάτες αφήνουν τα αφεντικά παίρνοντας ενεργητικά τον έλεγχο του χώρου δουλειάς κλειδώνοντάς τα απέξω.

Η ανασταστική δυναμική τέτοιων πράξεων είναι ξεκάθαρη. Μπορούμε να την δούμε στο σχόλιο ενός τηλεφωνητή που ήταν ένας από τις 15.000 εργάτες στην Βρετανική κολούμπια που πήραν μέρος στην κατάληψη και διεύθυνση ενός ολόκληρου τηλεφωνικού συστήματος το 1978, σαν τακτική σπασίματος του αδιέξοδου των διαπραγματεύσεων για την σύμβαση εργασίας:

"Τι γίνεται όταν χρειάζεται κάποια απόφαση όταν φτάνει κάποια απόφαση, όταν φτάνει κάποια στιγμή κρίσης; Μερικοί αισθάνονται άνετα με τους παλιούς τρόπους; το σήκωμα της σημαίας για να πάνε στην-τουαλέτα, το να ρωτάνε κάποιον υπεύθυνο για οδηγίες. Αλλά αυτό δεν μας κάνει μέσο σ' αυτή την νέα κατάσταση, τώρα έχουμε την ευκαιρία να σταθούμε να σκεφτούμε και να βρούμε το πως θα διεθύνουμε τους χώρους δουλειάς μας σύμφωνα με τις ανάγκες μας.

"Για παράδειγμα, ποια είναι η καλύτερη ώρα για ανθρώπους που έχουν παιδιά να έρχονται στη δουλειά; Πριν από την κατάληψη, το αφεντικό αποφάσιζε. Τις τελευταίες τέσσερις μέρες οι άνθρωποι αποφασίζουν ατομικά αλλάζοντας τις ώρες τους εκ περιτροπής, και μερικές φορές φέρνουν και τα παιδιά μαζί. Αλλά αν η κατάληψη πρόκειται να συνεχιστεί, θα πρέπει να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα πιο σοβαρά - χρειαζόμαστε συλλογική δράση πάνω στο θέμα φροντίδα των παιδιών.

"Πράγματι, πρέπει να αναπτύξουμε μια ολόκληρη σειρά από νέες μορφές συλλογικής λήψης αποφάσεων γενικές συνελεύσεις εργατών κάθε βάρδιας, κάθε ορόφου κάθε τμήματος, κάθε κτιρίου, θάλασσα από πληροφοριακά φυλλάδια, δημιουργικούς τρόπους για να εμπλέξουμε τους ανθρώπους στο να διεθύνουν την ίδια τους την ζωή."

Από τις ατομικές πράξεις, στη συλλογική δράση στον συνολικό έλεγχο του χώρου δουλειάς, η άμεση δράση σε όλες τις εφαρμογές της είναι ένας τρόπος όχι μόνο επίλυσης άμεσων προβλημάτων, αλλά και κατάληψης και διατήρησης των μέσων και των αποφάσεων και κατευθύνσεων της παραγωγής, και στροφής της παραγωγής μακριά από το κέρδος και προς την τριψάνεια του ατόμου μπρος στα δημιουργήματά του και προς την κοινωνική στράτευση των προϊόντων και των υπηρεσιών που παράγονται.

Εργάτης ρωτάει τον αξιωματικό αν τώρα που είμαστε όλοι στρατιωτικοί λόγω του στρατιωτικού νόμου θα πάρουμε όλοι τον ίδιο μισθό.
—Πιάστε τον, ήρθε η απάντηση.
—Και τώρα φωνάχτε όλοι οι στρατιώτες "Ζήτω η Ισπανία", δυνατά και καθαρά.
Οι αιδηροδρομικοί παρέμειναν τελείως σιωπηλοί.